

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

**LINH
HỒN
KHÔNG
CÓ**

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Linh Hồn Không Có

THƯ NGỎ

Kính thưa quý phật tử trong nước cũng như ở khắp nơi trên thế giới!

Kính thưa quý vị, chúng tôi viết sách nhằm giúp cho mọi người – đang hiểu biết một cách sai lầm, lệch lạc, không đúng sự thật của một vấn đề – trở thành người hiểu biết đúng đắn về vấn đề đó, tức là giúp cho mọi người có thêm những kiến thức hiểu biết mới mẻ, cụ thể, rõ ràng, và rất khoa học.

Hiện giờ mọi người chỉ hiểu biết linh hồn theo sự truyền thừa của tổ tiên, ông bà, cha mẹ v.v... Cho nên sự hiểu biết về linh hồn của mọi người rất mù mờ. Chỉ biết người xưa bảo có linh hồn thì người nay đều tin có linh hồn mà không giải thích linh hồn như thế nào được, chỉ biết tin một cách mù quáng, mê tín, lạc hậu.

Không biết linh hồn có hay không, nhưng mọi người không chịu khó tư duy suy nghĩ và tự hỏi: "Linh hồn có hay không? Nếu có thì nó là vật gì?" Câu hỏi tuy được đặt ra, nhưng câu trả lời thì chẳng mấy ai trả lời được. Do không ai trả lời được nên chúng tôi quyết định vạch trần sự thật về linh hồn để mọi người hiểu rằng linh hồn không có.

Mọi người hiểu biết qua những hiện tượng chiêm bao hay được nghe qua những bệnh nhân lâm sàng trên giường bệnh chết đi, sống lại trong các bệnh viện rồi thuật lại cho y bác sĩ nghe, khi họ chết đi thì linh hồn họ xuất ra đứng nhìn thấy y bác sĩ phẫu thuật mổ xẻ thân thể họ.

Nghe những hiện tượng ấy làm cho các nhà y bác sĩ khoa học không thể giải thích được. Các nhà y bác sĩ khoa học họ đâu biết rằng trong cơ thể của mỗi con người có ba cái biết mà Đức Phật đã xác định:

- 1- Ý thức (Sắc uẩn)*
- 2- Tưởng thức (Tưởng uẩn)*
- 3- Thức thức (Thức uẩn).*

Hôm nay, chúng tôi cố gắng dùng những danh từ chỉ rõ về linh hồn có hay không để cho quý vị hiểu biết thêm một cách tường tận mà không còn hiểu sai lệch như từ xưa mọi người cứ cho rằng có linh hồn.

Sự thật linh hồn không có. Do không hiểu biết nên mọi người cứ chấp cứng những kiến thức truyền thừa, mê tín, lạc hậu, không chính xác, thiếu khoa học.

"Linh Hồn Không Có" mà mọi người hiểu là "Có Linh Hồn". Đó là một sự hiểu biết sai lầm hết sức mà từ xưa đến nay ai cũng hiểu biết như vậy. Cho nên chúng tôi đem tất cả sự hiểu biết mà Đức Phật đã dạy: "Thế giới siêu hình là tưởng tri chớ không liễu tri, tức là linh hồn không có."

Nhờ đó chúng tôi đem ra giới thiệu để giúp mọi người hiểu biết một cách đúng đắn hơn. Nhất là dẹp những tư tưởng bị ảnh hưởng truyền thống về linh hồn. Ngay cả trong thời đại văn minh khoa học như thế này mà còn có một số các nhà có kiến thức lại viết sách "Một Linh Hồn Có Nhiều Thể Xác." Đó là một

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

cuốn sách tuyên truyền "Linh Hồn", trong khi đó tác giả cũng chưa biết linh hồn ra sao.

Chỉ thấy những hiện tượng siêu hình rồi đoán mò cho đó là linh hồn thì thật là tai hại vô cùng. Quý vị đừng cho rằng bác sĩ là những người hiểu biết, họ còn phải học tập và nghiên cứu nhiều năm tháng. Nhưng nếu họ không tu tập theo đúng pháp của Phật giáo thì không bao giờ hiểu đúng về hiện tượng siêu hình.

Chúng tôi không viết sách về những điều mà mọi người đã hiểu biết rồi, vì những điều mọi người đã hiểu biết rồi mà cứ để họ phải đọc đi đọc lại mãi thì rất nhàm chán và làm phí thời gian vô ích của họ.

Theo chúng tôi nghĩ, đọc sách là mở mang kiến thức hiểu biết, cho nên khi đọc những điều chưa hiểu biết là làm cho mình hiểu biết thêm những điều mới mẻ, thì đó là bồi dưỡng kiến thức hiểu biết. Còn ngược lại chẳng lợi ích gì mà còn mất công sức và làm tốn phí thời gian. Có phải vậy không thưa quý vị?

Vì thế, những người viết sách cần nên lưu ý các vấn đề này. Viết sách mà cứ nhai đi, nhai lại mãi những điều người khác đã viết rồi thì cuốn sách không có giá trị.

Cho nên viết sách không có đề tài mới mẻ thì không nên viết. Vì viết sách không phải cầu danh, cầu lợi (buôn bán sách) mà viết vì lợi ích cho mọi người đọc.

Kinh sách đã bày bán đầy phố, đầy chợ, đầy các vỉa hè, những loại kinh sách như vậy còn có giá trị gì?

Cầm lên một cuốn sách đọc thử thì thấy văn chương chữ nghĩa toàn là lấy ý của sách khác, toàn là lấy lời của người khác viết thành sách rồi bảo là sách của mình.

Tại sao có rất nhiều đề tài mà mọi người chưa hiểu sao quý vị không viết mà lại đi trộm văn, trộm ý của người khác mà viết.

Đề tài thứ nhất: con người có linh hồn hay không? Với đề tài này sao quý vị không viết cho mọi người biết?

Đề tài thứ hai: Kinh sách Đại Thừa chịu ảnh hưởng tư tưởng nào của người Trung Quốc?

Đề tài thứ ba: Kinh sách Thiên Tông chịu ảnh hưởng tư tưởng nào của người Trung Quốc?

Đề tài thứ tư: Những giáo pháp này đưa người tu hành đi đến đâu? Giáo pháp này đã truyền qua Việt Nam từ Bồ Đề Đạt Ma cho đến Lục Tổ Huệ Năng, rồi đến chúng ta ngày nay, biết bao nhiêu người tu tập mà đã có ai làm chủ sinh, già, bệnh, chết chưa?

Hay là ngồi nhập Không Vô Biên Xứ Tưởng rồi chết trong định này khi không biết lối xuất ra. Vì Thiên Đông Độ tuyên bố: "Thiền không xuất, không nhập." Cho nên Vũ Khắc Minh và Vũ Khắc Trường nhập luôn không ra được.

Linh Hồn Không Có

Đề tài thứ năm: Những giáo pháp này có đúng là của Đức Phật dạy hay không?

Đề tài thứ sáu: Đường lối tu theo Phật giáo như thế nào đúng và như thế nào sai? Dựa vào đâu mà biết đúng sai.

Đề tài thứ bảy: Cái gì sinh ra con người và con người chết đi về đâu?

Đề tài thứ tám: Con người chết cái gì tiếp tục đi tái sinh?

Tám câu hỏi trên đây là những đề tài giúp cho quý vị viết những bộ sách có giá trị mà không phải nhai lại kiến giải của những người khác.

Chúng tôi viết sách thường chọn lựa những đề tài nào mà mọi người chưa hiểu, vì thế khi đọc sách chúng tôi đã làm cho quý vị có một kiến thức hiểu biết rộng hơn.

Mọi người thường hiểu con người có linh hồn và linh hồn là bất diệt. Vì sự hiểu biết sai lệch như vậy, cho nên chúng tôi viết sách mục đích là chỉnh đốn lại làm cho mọi người hiểu biết không còn sai lệch, hiểu biết một cách đúng đắn. Có nghĩa là mọi việc xảy ra như thế nào do tai nghe, mắt thấy và ý nhận xét đều hiểu biết đúng. Mọi sự việc xảy ra như thế nào thì hiểu như thế nấy, nhất định là không cho tưởng thức xen vào. Vì có tưởng thức xen vào thì mọi sự vật đều bị méo mó biến thành ảo giác.

Linh hồn hiện nay ai cũng cho là có, nhưng đó là mọi người đang sống trong ảo tưởng mà họ không chịu khó dùng tai nghe, mắt thấy, ý thức nhận biết v.v... để xác định một sự việc xảy ra quanh mình, để mình biết chắc chắn đó là sự hiểu biết đúng của ý thức chứ không do tưởng.

Bởi hiểu biết mà có xen tưởng vào là sự hiểu biết sai lệch, là sự hiểu biết lầm lạc, mà đã sai lầm thì sẽ sai lầm từ điều này đến điều khác.

Nhờ chúng tôi biết tận dụng những đề tài mới mẻ nên những tập sách của chúng tôi ra đời càng làm cho mọi người đọc càng say mê trong sự hiểu biết mới mẻ lạ lùng này.

Những đề tài của chúng tôi viết thường vượt lên mọi phong tục tập quán từ xưa đến nay, nhất là các triết lý tôn giáo. Vì thế làm cho tư tưởng con người bị đảo lộn không còn đứng vững trên lập trường tư tưởng truyền thống và tôn giáo của họ.

Càng viết chúng tôi càng cố gắng hơn để lột trần một sự thật để mọi người hiểu biết: **con người không có linh hồn đi tái sinh từ kiếp này đến kiếp khác, mà chỉ có nghiệp của mọi người tái sinh mà thôi.**

Chúng tôi viết sách không có mục đích bài bác linh hồn hay kinh sách Đại Thừa và Thiên Tông, nhưng vì một sự thật là **Linh Hồn Không Có** nên phải nói **không có**. Còn kinh sách Đại Thừa và Thiên Tông có nhiều chỗ sai. Những điều sai đó đã khiến cho mọi người lạc vào ảo tưởng trở thành những người bệnh thần kinh.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Vì lợi ích cho mọi người, chúng tôi không thể làm ngơ, cho nên những gì chúng tôi viết trong sách là cố gắng giúp cho mọi người hiểu biết những điều chưa hiểu biết, giúp cho mọi người hiểu biết một sự thật mà không ai và không một tôn giáo nào trên thế gian này lừa gạt quý vị được về thế giới siêu hình, về một linh hồn bất sinh, bất diệt, về một linh hồn có nhiều Thể Xác.

Hiện giờ có một số sách ngoại quốc nói về thế giới siêu hình, trong số đó có một bản dịch ra Việt ngữ do Vương Thị Minh Tâm "Một Linh Hồn Có Nhiều Thể Xác." Tuy chúng tôi chưa xem xong tập sách này nhưng với đề tựa quyển sách là đã xác định được tác giả ở mức độ kiến thức nào trong sự hiểu biết về linh hồn.

Chúng tôi biết rất rõ thuyết linh hồn đã ăn sâu vào lòng tư tưởng của mọi người. Nhưng hiện tượng gì xảy ra, ý thức họ không hiểu được thì họ nghĩ ngay đó là linh hồn.

Kính thưa quý vị! Trong cuộc đời không ai là người thông suốt tất cả trời, đất, vũ trụ và con người, không có ai là người hoàn toàn đầy đủ tài đức, cũng không có ai là người thông thiên bác cổ chỗ nào cũng thông suốt.

Vì thế chúng tôi rất hiểu biết mình, nên chúng tôi viết là viết những điều hiểu biết đã cân nhắc kỹ lưỡng. Những điều hiểu biết đó chúng tôi xin góp ý với quý vị để giúp cho quý vị cùng hiểu biết như chúng tôi, nếu quý vị tin thì tin, còn không tin thì thôi. Nhưng chúng tôi cũng rõ biết sự hiểu của mọi người không đồng đều, cùng một sự việc xảy ra, kẻ hiểu như thế này, người hiểu như thế khác nên chúng tôi không có quyền phê phán, chỉ trích sự hiểu biết của quý vị.

Chúng tôi viết ra đây là viết ra một sự thật để chia sẻ sự hiểu biết cùng quý vị chớ chúng tôi đâu dám làm thầy quý vị, xin quý vị hiểu và tha thứ cho.

Kính ghi

Trưởng Lão Thích Thông Lạc

Linh Hồn Không Có

LỜI NÓI ĐẦU

Linh hồn là một vấn đề cần phải được xác định làm sáng tỏ để mọi người không còn tin một cách mù quáng, lạc hậu như từ xưa cho đến ngày nay.

Linh hồn là một danh từ chỉ cho những trạng thái trừu tượng siêu hình thường xảy ra xung quanh đời sống của con người mà ý thức của con người không thể làm sao hiểu nổi.

Từ xưa đến nay, từ Đông sang Tây, các nhà khoa học đã bỏ biết bao nhiêu thời gian và công sức nghiên cứu, truy tìm để xác định và trả lời cho mọi người biết: Linh hồn có hay là không. Nhưng đến ngày nay câu trả lời ấy vẫn còn là một ẩn số.

Nhưng gần đây có một tác phẩm ra đời: "Một Linh Hồn Có Nhiều Thể Xác" do Bác sĩ Brian L. Weiss tác giả, Vương Thị Minh Tâm chuyển ra Việt ngữ.

Theo tập sách này chúng tôi nghĩ cần phải chỉnh đốn, vì nó chẳng giúp gì cho tri thức con người biết thêm những điều mới lạ mà chỉ nhai lại tư tưởng của những người lạc hậu, mê tín ngày xưa.

Nếu bảo rằng linh hồn có nhiều thể xác, vậy linh hồn có một hình dáng không phải là hình dáng con người mà là hình dáng của nước, của không khí, như vậy nước và không khí không có hình dáng. Vậy xin quý vị hãy xác định cho chúng tôi biết, nếu xác định không được thì xin quý vị hãy rút lại lời phát ngôn bừa bãi: "Một Linh Hồn Có Nhiều Thể Xác."

Chính vì tin có linh hồn nên con người đã trở thành những người mê tín, mù quáng, hiểu biết không sâu sắc. Do mê tín mù quáng, sự hiểu biết không sâu sắc nên việc thờ cúng ông bà, tổ tiên trong gia đình trở nên tư tưởng lạc hậu từ đời này truyền đến đời khác, y như một khuôn đúc. Nhất là trong gia đình có người chết thì chẳng biết làm sao cho đúng với tinh thần đạo đức ân nghĩa của truyền thống dân tộc Việt Nam.

Khi có người chết họ chỉ biết mời quý thầy trong các chùa Đại Thừa đến rồi giao phó cho họ tắm liệm và chỉ biết làm theo sự sai bảo. Cho nên việc ma chay trong các chùa hiện giờ đều chịu ảnh hưởng mê tín của Phật giáo Trung Quốc. Các sư thầy Phật giáo Trung Quốc dạy làm sao thì các sư thầy Phật giáo Việt Nam cũng làm vậy, không có cái gì sai khác, chỉ có cái tên là Phật giáo Việt Nam.

Ngay cả Thiên Tông cũng rập khuôn của Trung Quốc rồi đặt cho cái tên rất kêu "Thiên Trúc Lâm Yên Tử", nhưng Thiên Trúc Lâm Yên Tử không có pháp môn thiền nào của Việt Nam cả. Xin quý vị nghiên cứu lại xem.

Phật giáo Trung Quốc không phải là của Phật giáo chánh tông bắt đầu từ Đức Phật Thích Ca Mâu Ni.

Nếu chúng ta không làm thì Phật giáo Trung Quốc mang hai dòng tư tưởng:

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

1- Phật giáo Tịnh Độ Tông mang tư tưởng của Khổng giáo mê tín, thờ cúng, bái lạy tứ phương, trời đất, quỷ thần, ma quái v.v...

2- Phật giáo Thiền Tông mang tư tưởng Lão giáo, lấy vô vi làm sự sống nên diệt trừ ý thức.

Phật giáo Việt Nam và Thiền Tông Việt Nam không có pháp môn nào là của Việt Nam cả, chỉ có mang cái tên nghe rất Việt Nam, nhưng giáo pháp và tư tưởng hoàn toàn của người Trung Quốc. Một bằng chứng cụ thể, hiển nhiên, không thể chối cãi. Khi có người chết làm ma chay thì Phật giáo Việt Nam và Thiền Tông Việt Nam chỉ biết tụng kinh, niệm Phật, cầu siêu, cầu an, làm tuần, làm tự theo nghi thức kinh sách Đại thừa và rập khuôn theo Phật giáo Trung Quốc không sai một chữ, nhưng quý sư thầy Việt Nam không biết đó là một việc làm mù quáng, mê tín, lạc hậu tự bao đời của người Trung Quốc đã truyền sang qua Việt Nam.

Người Trung Quốc đã khôn khéo truyền sang qua Việt Nam và hướng dẫn dân tộc Việt Nam thành ra một tệ nạn mê tín làm hao tài tốn của của dân tộc Việt Nam rất nhiều. Đó là Trung Quốc dùng tư tưởng mê tín, lạc hậu để đánh đổ tư tưởng tự lực, tự cường của dân tộc Việt Nam.

Kẻ ngoại bang xâm lược nào cũng rất sợ những tư tưởng tự lực, tự cường của dân tộc Việt Nam nên khi chúng xâm chiếm nước ta và đặt nền thống trị đều khuyến khích dạy dân tộc ta những điều mê tín, lạc hậu khiến cho dân tộc ta ngu si, nhờ ngu si nên chúng dễ bề cai trị lâu dài.

Những tư tưởng văn hóa mê tín, lạc hậu làm hao tổn tiền bạc của dân tộc ta một cách nhảm nhí chẳng ích lợi thiết thực gì cho người đã chết cũng như người còn sống.

Bởi vậy người Trung Quốc rất khôn ngoan, chúng suy nghĩ đặt nền cai trị do vua quan nắm quyền hành thì không bằng cai trị tư tưởng văn hóa. Dù chúng bị dân tộc ta đuổi ra khỏi bờ cõi, nhưng tư tưởng văn hóa của chúng vẫn cai trị tư tưởng văn hóa dân tộc Việt Nam mãi mãi. Điều này có lẽ ai cũng thấy.

Đây là đem tư tưởng văn hóa mê tín cai trị dân tộc ta với ý đồ duy trì chính sách cai trị ngu dân lâu dài làm cho dân tộc ta nghèo đói vì phung phí tiền bạc một cách vô ích.

Phật giáo Việt Nam và Thiền Tông Việt Nam không biết sáng tạo một đường lối tu tập riêng của người Việt Nam chỉ nhai lại cặn bã của Phật giáo Trung Quốc nhưng lại tự vỗ ngực xưng tên Thiền Trúc Lâm Yên Tử của Việt Nam.

Chỗ này chúng tôi xin nhắc lại quý vị rõ. Trong đời có những điều làm tốt thì phải được ca ngợi khen tặng, nhưng có những điều làm không tốt thì phải nói thẳng để sửa lại cho tốt, dù là một nhà vua như vua Trần Nhân Tôn. Một nhà vua trị nước rất anh minh, nhưng về tôn giáo Thiền Trúc Lâm Yên Tử thì không có gì mới mẻ của Việt Nam, chỉ là chấp vá của hai dòng tư tưởng của Phật giáo Trung Quốc: Tịnh Độ Tông và Thiền Tông. Phật giáo Việt Nam đang bị nô lệ tư tưởng của Phật giáo Trung Quốc mà không biết, thật là đau lòng.

Linh Hồn Không Có

Cho nên dòng Thiền Trúc Lâm Yên Tử chẳng có gì của người Việt Nam cả.

Một ông vua đánh dẹp giặc Trung Quốc rất giỏi, nhưng về mặt tư tưởng Phật giáo lại rất dở, bị ảnh hưởng tư tưởng Phật giáo của người Trung Quốc mà không biết lại còn cho đó là của Việt Nam, thật là đau lòng. Phải không quý vị?

Ở đây chúng tôi muốn nói ở Việt Nam có một dòng thiền nổi tiếng nhất mà lại đi theo lối mòn của Phật giáo Trung Quốc mê tín, lạc lậu, cúng bái, lạy sám hối v.v... Vậy cúng bái, lạy sám hối có tiêu tội không?

Vậy cướp của giết người rồi cúng bái và lạy sám hối là không ở tù à!

Pháp luật Nhà nước được đặt ra là để bảo vệ sinh mạng và tài sản của mọi công dân nên kẻ nào vi phạm vào pháp luật của Nhà nước đều phải ngồi tù.

Cho nên sự cúng bái và sám hối cho tiêu tội là mù quáng, mê tín, là lừa đảo người, nhất là kinh sách phát triển xây dựng một thế giới siêu hình có đầy đủ linh hồn của người chết, dù cả trăm năm hay cả ngàn năm vẫn còn ngồi trên bàn thờ trong các chùa.

Tin có linh hồn mà không giải thích được, đó là mù quáng, mê tín, ngu ngốc, lạc hậu v.v...

Chúng ta không trách những người bình dân ít học, vì họ không đủ kiến thức khoa học hiểu biết nên những việc làm của họ còn mê tín, lạc hậu là chỉ theo sự truyền thừa của người xưa, truyền thừa sao họ làm vậy, vì thế họ tin có linh hồn là chịu ảnh hưởng của người xưa.

Điều đáng trách ở đây là trách những người có học thức mà lại tin có linh hồn. Khi tin có linh hồn sao quý vị không chứng minh linh hồn một cách cụ thể. Nếu chưa chứng minh được thì đừng vội tin.

Tình cảm con người thật là sâu sắc, nếu linh hồn có thật thì người sống và người chết sẽ được gắn liền với nhau bởi tình cảm yêu thương. Còn ngược lại linh hồn không có mà người sống cứ gắn liền với người chết thì đó là sống trong ảo tưởng. Những người sống trong ảo tưởng là những người không có trí tuệ sáng suốt, họ giống như một cái máy biết làm với sự điều khiển của người khác. Bởi vậy, giặc thường cai trị một đất nước nào chúng đều đem chánh sách ngu dân dạy cho dân nước đó tức là dạy những điều mê tín. Cho nên tin có linh hồn là do bị đường lối chánh sách ngu dân của Phật giáo Trung Quốc.

Bởi vậy, chúng ta chưa nhận định được linh hồn có hay không thì đừng vội đặt lòng yêu thương, vì đặt lòng yêu thương như vậy không đúng chỗ. Đặt lòng yêu thương không đúng chỗ thường tự làm khổ mình, tự làm hao tổn công sức và tiền của bằng mồ hôi nước mắt của mình. Bởi thế gian này người ta tiêu phí về sự cúng kiếng cho những linh hồn người chết một cách nhằm nhí chẳng ích lợi thiết thực cho người đã chết.

Hiện giờ chúng ta thấy mọi người từ những người bình dân đến những người có trình độ học thức đều bị ảnh hưởng mê tín của người Trung Quốc, vì cả ngàn năm cai trị Đất nước chúng ta, nên ít có người nào không chịu ảnh hưởng.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Vì thế việc cầu siêu, cầu an, đốt tiền vàng mã ở khắp nơi trong nước, không có nơi đâu là không có,

Những đám làm tuần lớn thì quần áo, xe cộ, nhà cửa làm toàn bằng giấy đem đốt một cách phí tiền vô ích quá lớn. Tính ra với số tiền hao tổn tới hằng tỷ bạc mỗi năm.

Cho nên, ở ngay thủ đô Hà Nội có phố Hàng Mã, nơi bày bán những mặt hàng mê tín, thật là đau lòng. Hà Nội một nơi tượng trưng cho nền văn hóa đạo đức của dân tộc Việt Nam, thế mà làm ngược lại có một dãy phố Hàng Mã thì làm sao chúng ta không đau lòng. Phải không thưa quý vị?

Sự mê tín, mù quáng, lạc hậu là chánh sách đường lối ngu dân sẽ đánh mất giá trị văn hóa đạo đức văn minh tiến bộ của một dân tộc. Khi một đám tang đi ngang qua là giấy tiền vàng mã ném đầy đường, làm mất vệ sinh môi trường sống. Làm mất vệ sinh môi trường sống như vậy thì làm sao gọi là một Đất nước có văn hóa, văn minh tiến bộ được.

Thật là một phong tục tập quán, mê tín, lạc hậu ngu dân không thể chấp nhận được. Vậy mà mọi người vẫn thản nhiên chấp nhận xem đó là một việc mà trong nhà ai có người chết cũng phải làm như vậy. Làm sai như vậy mà còn cho đó là đúng, và còn lý luận: nếu không rải giấy tiền vàng mã thì những linh hồn người chết khác sẽ đeo trên quan tài thì những người khiêng quan tài sẽ khiêng không nổi. Xưa người ta khiêng quan tài, còn bây giờ xe hơi khiêng quan tài mà bảo rằng khiêng không nổi, luận điệu của người xưa đã lỗi thời.

Bởi vậy cả một thế giới loài người đang chờ câu trả lời này của các nhà khoa học, nhưng đến nay chưa có nhà khoa học nào dám khẳng định "có linh hồn" hay là "không có linh hồn".

Nếu linh hồn thật sự không có thì từ xưa đến nay người ta đã sống trong mù quáng, tin vào một trạng thái hiện tượng không lý giải mà vẫn cứ phải tin, lòng tin từ những người bình dân ít học đến những người đã được trang bị kiến thức trên đại học, kiến thức khoa học hiện đại, có đầy đủ những cấp bằng tiến sĩ, thạc sĩ v.v... Khi đứng trước những trạng thái hiện tượng siêu hình thì các ngài cũng đành im lặng, chứ không dám phủ nhận. Thật là kiến thức con người còn quá kém hiểu biết nên làm sao dám nói thẳng.

Bởi vì những hiện tượng siêu hình đang xảy ra hằng ngày mà họ là những người đã trực tiếp chứng kiến trên thực tế khi tiếp xúc với các nhà ngoại cảm v.v...Do đó họ chẳng có ý kiến gì, vì khả năng hiểu biết của họ còn quá kém chưa xác định linh hồn là cái gì?

Trong sách chúng tôi thường hay nhắc đến những tên người có những trạng thái tâm linh như cháu Bích Hằng, anh Nhã, anh Liênđể làm bằng chứng khi chúng tôi giải trình những tâm linh ấy khiến cho mọi người dễ hiểu biết hơn, chứ không phải chúng tôi nêu tên những người ấy là có ý bài bác chống trái, chê họ, trong khi họ làm lợi ích cho xã hội thì chúng tôi phải biết ơn họ rất nhiều.

Linh Hồn Không Có

Theo truyền thống lâu đời từ khi có con người xuất hiện trên hành tinh này thì thuyết về linh hồn đã có mặt, mặc dù chưa có người nào đã xác định linh hồn như thế nào một cách thực tế và cụ thể.

Đến ngày nay kiến thức về khoa học đã được trang bị cho mọi người khắp nơi, thế mà mọi người không khám phá ra được nên họ vẫn còn tin có linh hồn. Theo truyền thuyết họ không những tin mỗi người có một linh hồn mà còn tin là có ba hồn chín vía hay ba hồn bảy vía. Ba hồn chín vía hay bảy vía đó là một truyền thuyết của ông bà chúng ta từ xa xưa truyền thừa lại cho con cháu đến ngày hôm nay.

Sau khi tu hành xong, nhập các tầng thiền định của Phật giáo để đi tìm thế giới siêu hình nhưng không thấy, vì thế cuối cùng chúng tôi dùng tuệ Tam Minh quan sát khắp nơi trong vũ trụ nhưng lại cũng không tìm thấy linh hồn người chết mà chỉ thấy toàn là những từ trường từ những hành động, hình ảnh và âm thanh của người chết còn lưu lại trong không gian mà thôi.

Do sự quan sát này chúng tôi quả quyết và xác định thế giới siêu hình không có tức là không có sự sống sau khi chết và như vậy linh hồn cũng không có như mọi người từ xưa đến nay đã nghĩ tưởng.

Khi Đức Phật tu hành chứng đạo xong, Ngài đã tuyên bố: "Ba mươi ba cõi Trời là tướng tri chứ không phải liễu tri."

Lời dạy này rất trùng hợp với sự quan sát của chúng tôi nên chúng tôi dám khẳng định: "**Linh hồn không có**" để giúp cho mọi người thoát ra mọi sự hiểu biết mơ hồ, trừu tượng, mù quáng, mê tín, lạc hậu. Tuy xác định linh hồn không có, nhưng quý vị tin hay không tin là quyền của quý vị, chứ chúng tôi không có quyền bắt buộc ai tin cả.

Luật pháp Nhà nước đã quy định rất rõ quyền tự do tín ngưỡng của mỗi công dân. Nhưng chúng tôi là một công dân trong nước đều có quyền phát biểu những ý kiến của mình để góp sức cùng mọi người xây dựng một nền văn hóa đạo đức văn minh tiến bộ của nước nhà, khiến cho nền văn hóa văn minh của dân tộc Việt Nam không chịu ảnh hưởng văn hóa, mê tín, lạc hậu của nước ngoài.

Khi nhận được tài liệu "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn." Chúng tôi mượn bài này và chỉ thẳng cho mọi người biết những hiện tượng xảy ra mà mọi người cho là linh hồn nhập vào thân xác con người, đó chẳng qua chỉ là tưởng thức của con người tạo dựng lên, xin mời quý vị hãy đọc "Linh Hồn Không Có" thì sẽ rõ.

Kính ghi
Trưởng Lão Thích Thông Lạc

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Một vầng trăng, một cành tre đầu phải là thế giới của những linh hồn người chết, mà là một đêm trăng mát mẻ cho những ai biết sống trong tâm hồn: “bất động, thanh thản, an lạc và vô sự.”

Linh Hồn Không Có

THỂ GIỚI SIÊU HÌNH KHÔNG CÓ

Vào ngày 17 tháng 6 năm 2000 chúng tôi nhận được một tài liệu nói về thể giới siêu hình. Sau khi đọc xong, chúng tôi thấy: nếu tài liệu này được phổ biến rộng rãi thì sự mê tín của mọi người sẽ tăng lên gấp bội, vì họ tin chắc rằng linh hồn con người hoàn toàn có thật và thể giới siêu hình không phải còn là thể giới ảo tưởng nữa. Nếu con người tin tưởng như vậy thì thế gian này sẽ không bao giờ xây dựng nền đạo đức nhân bản - nhân quả được. Nền đạo đức nhân bản - nhân quả nếu không xây dựng được thì con người sẽ tự làm khổ mình, khổ người và thế gian này sẽ không bao giờ chấm dứt sự xung đột và chiến tranh.

Vì am tường Chánh Pháp Pháp nên chúng tôi muốn làm sáng tỏ vấn đề này để mọi người nhận ra người chết không có linh hồn tồn tại, vì thế không có thể giới siêu hình để mọi người cầu cúng, bái lạy. Muốn cho thế giới siêu hình không còn ngự trị trong lòng mọi người thì chỉ còn cách làm cho mọi người hiểu linh hồn không có.

Và mọi người có hiểu biết như vậy thì mới mong đập vỡ thể giới siêu hình, còn nếu mọi người không cần hiểu biết lời nói của mình thì tự họ phải gánh chịu mọi sự ngu ngốc, mù quáng, điều đó làm cho họ hao tổn công sức và tiền của.

Muốn làm lợi ích cho mọi người đâu phải việc dễ làm, nếu họ chịu nghe thì không khó, còn ngược lại muốn xóa bỏ tư tưởng tin có linh hồn đã ăn sâu vào tâm não con người thì đó là việc làm vạn lần khó, nhưng thấy khó mà bỏ cuộc là người không bền chí, không kiên cường, gan dạ, hèn nhát, yếu đuối.

Linh hồn thật sự không có, nhưng muốn làm sáng tỏ vấn đề này thì chỉ có những người tu hành chứng tâm Vô Lậu, nhập Tứ Thánh Định và có đầy đủ trí tuệ Tam Minh thì mới đủ khả năng giải thích và khẳng định "Linh Hồn không Có."

Biết rằng chúng ta nói sự thật, nhưng chưa chắc họ đã nghe theo, vì tư tưởng của họ đã ăn sâu theo truyền thuyết siêu hình từ dòng họ tổ tiên bao đời. Cho nên, khi chối bỏ thể giới siêu hình thì coi chừng không thuyết phục được mọi người mà còn bị mọi người phản bác, chống lại.

Hầu hết từ xưa đến nay mọi người ai cũng tin rằng: con người tuy chết mất nhưng linh hồn vẫn còn tồn tại mãi mãi. Sự hiểu biết này được truyền thừa từ khi có loài người cho đến ngày nay. Vì thế thuyết linh hồn rất khó bỏ, mặc dù hiện giờ mọi người được trang bị kiến thức khoa học nên họ cũng biết mình hiểu về linh hồn không đúng, nhưng bỏ thì chưa bỏ được.

Muốn xác định linh hồn không có thì điều quan trọng là chúng ta phải xác định về tôn giáo từ đâu có?

Tôn giáo có là do con người tạo ra chớ tôn giáo đâu có sẵn trước khi có con người?

Làm sao xác định các tôn giáo có trước con người hay có sau con người. Đó là một vấn đề rất quan trọng.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Về vấn đề này chúng ta khẳng định tôn giáo có là do từ con người dựng lên. Cho nên con người sinh ra các tôn giáo, chứ không phải tôn giáo sinh ra con người, vì thế các tôn giáo ra đời cũng dựa vào thuyết linh hồn của con người mà xây dựng thế giới siêu hình, nên mới có Ngọc Hoàng, Thượng Đế, Chúa Trời, Phật, Thánh, Tiên, Thần hoàng, Thổ địa, quỷ, ma v.v... Tất cả những đấng này đều do con người tưởng tượng đặt ra. Đặt ra các đấng này để làm gì?

Đứng trước vũ trụ rừng núi, sông hồ, biển cả hùng vĩ, bao la, còn con người chỉ là những con vật nhỏ bé tí ti, cho nên con người luôn luôn khiếp đảm, run sợ trước sự tàn phá hoạt động của vũ trụ.

Do sự khiếp đảm, run sợ mà con người mới dựng lên các đấng vĩ đại này để dựa lưng vào đó an ủi tinh thần, khi mưa to, gió bão, khi sấm sét chớp văng hoặc khi hữu sự gặp tai nạn này hay bệnh tật kia thì chỉ còn biết đành lễ, cúng bái, cầu khẩn các đấng gia hộ cho tai qua nạn khỏi, bệnh tật tiêu trừ.

Cũng như khi có những người thân mất thì tình thương ấy họ đặt vào chỗ cầu siêu cho những linh hồn được siêu thoát về cõi Trời, cõi Phật. Đó là những ước mong để thực hiện lòng thương yêu của mình với những người thân đã mất. Từ lòng yêu thương đó đã biến họ sống trong ảo tưởng có linh hồn. Vì sống trong ảo tưởng có linh hồn mà họ đã trở thành những người sống mù quáng, mê tín, lạc hậu.

Có một số người khôn ngoan lợi dụng lòng mê tín mù quáng này dựng lên các tôn giáo và các giáo phái rồi viết ra những kinh sách, dạy về pháp tu, phần nhiều các pháp môn này tu tập ức chế ý thức đi ngược lại giáo lý của Phật giáo. Bởi giáo lý của Phật giáo dạy con người làm chủ sự sống chết bằng ý thức: **"Ý làm chủ, ý tạo tác, ý dẫn đầu các pháp"** tức là dùng ý thức để ly dục ly ác pháp khiến cho tâm bất động, thanh thản, an lạc và vô sự.

Còn ngược lại những kinh sách này dạy cầu tha lực nên thường tụng niệm cầu Phật, cầu Thánh, cầu Thần, cầu siêu, cầu an, cầu hồn v.v... Khi truyền bá những kinh sách này khắp mọi nơi, hướng dẫn mọi người sống trong ảo tưởng, vì thế khi tất cả mọi người đã tin vào kinh sách này thì họ đã trở thành những tín đồ ngoan đạo thường sống trong ảo tưởng siêu hình.

Từ khi có những kinh sách này thì con người được hướng dẫn tụng niệm, cúng tế, cầu siêu, cầu an, đốt tiền vàng mã. Nhưng những kinh sách này đã biến con người vốn mê tín lại càng mê tín hơn, vốn tin có linh hồn lại càng tin có linh hồn nhiều hơn.

Do sự việc này chúng tôi thẳng thắn xác định các tôn giáo là do con người sinh ra, nên nó bị ảnh hưởng truyền thuyết của con người về linh hồn. Ảnh hưởng truyền thuyết của con người về linh hồn nên tôn giáo mới tạo dựng cảnh giới ảo tưởng thiên đàng, địa ngục, nơi mà linh hồn thường trú ngụ. Tạo dựng ra tôn giáo là mục đích làm chỗ dựa để cho lòng tin về linh hồn vững chắc hơn.

Trong thời Đức Phật có lục sư ngoại đạo đã xây dựng thành ba mươi ba cõi Trời mà mọi người cứ theo truyền thuyết ấy mà tin tưởng cho là có thật nên việc mê tín càng ngày càng phát triển. Mãi cho đến khi Đức Phật ra đời, Ngài tự tu,

Linh Hồn Không Có

thực chứng nên không bị ảnh hưởng giáo pháp của ngoại đạo. Vì thế sau khi tu chứng xong, Ngài dùng trí tuệ tam minh quan sát vũ trụ không thấy có một thể giới siêu hình nào cả, nên Ngài tuyên bố: **"Ba mươi ba cõi Trời là cõi tưởng tri chớ không phải liễu tri."** Lời tuyên bố của Ngài làm chấn động các tôn giáo cả thế giới, vì các tôn giáo không có một tôn giáo nào mà không có dựng cõi siêu hình.

Hiện giờ tuy rằng mọi người vẫn tin có linh hồn nhưng không ai dám phủ nhận lời Đức Phật dạy là sai. Lời dạy của Đức Phật tuy nhẹ nhàng nhưng đã làm đảo lộn sự hiểu biết của loài người.

Dưới đây là một bài viết ghi lại sự tìm kiếm hài cốt của một nữ du kích trong thời kỳ chống giặc Pháp. Bài viết tìm hài cốt liệt sĩ là nói lên những điều mắt thấy, tai nghe mà chính những nhà khoa học đã chứng kiến trên bước đường tìm hài cốt của những liệt sĩ nhưng không sao giải thích được, qua những việc làm của các nhà ngoại cảm.

Khi chúng ta chưa xác định được có linh hồn hay không, thì chúng ta cần phải nêu lên câu hỏi: *"Phải chăng con người có sự sống sau khi chết?"*

Một câu hỏi được đặt ra, nếu ai hiểu như thế nào thì xin trả lời cho chúng tôi biết để chúng ta cùng nhau xây dựng một nền văn hóa đạo đức Việt Nam tốt đẹp hơn mà không còn bị ảnh hưởng của nền văn hóa mê tín, lạc hậu của Trung Quốc từ xưa đã truyền vào đất nước chúng ta.

Nếu có sự sống sau khi chết thì thế giới siêu hình là có thật. Nhưng có thật thì phải chứng minh cụ thể rõ ràng chớ không phải hiểu theo kiểu ông bà chúng ta ngày xưa. Ai nói sao là tin như vậy, thời đại chúng ta không cho phép chúng ta tin càng tin bừa, tin không cần biết có hay không.

Nếu vội vàng xác định cho những điều ngoại cảm của các nhà ngoại cảm là có linh hồn người chết thật, thì không đủ tính cách khoa học minh chứng cụ thể rõ ràng để thuyết phục lòng tin của mọi người.

Cho nên hiện giờ mọi người dù tin có linh hồn nhưng vẫn chưa tin hẳn, sự hiểu biết của họ còn bán tin bán nghi với câu hỏi: "Linh hồn có hay không?"

Hiện tượng của những nhà ngoại cảm hiện giờ có rất nhiều. Vậy cái gì hoạt động trong người của họ đã biến họ trở thành những nhà ngoại cảm. Chúng ta cũng như họ tại sao chúng ta không ngoại cảm như họ được?

Hay phải chờ một tai nạn nào xảy ra như: Chó dại cắn, xe đụng, bệnh tật thập tử nhất sinh hay bị điện giết. Nhờ đó những tai nạn này làm cho cơ thể có phần thay đổi không còn ở trạng thái bình thường nữa. Do cơ thể có sự thay đổi nên mới trở thành nhà ngoại cảm.

Gần đây một số người đã trở thành những nhà ngoại cảm rất đông, chúng ta hãy đọc những câu chuyện Thế Giới Tâm Linh của Trần Nguyễn Lâm sưu tầm và biên soạn thì quý vị biết rõ ngoại cảm.

Những hiện tượng ngoại cảm phải chứng minh cho được rõ ràng, chớ không thể tin linh hồn người chết nhập vào thân xác người khác một cách bừa bãi, nếu

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

chứng minh không được mà vội cho rằng có linh hồn nhập xác người sống thì đó cũng là sự mê tín, mù quáng mà từ xưa đến nay ai cũng hiểu như vậy.

Trong thời đại văn minh khoa học không cho phép chúng ta tin một cách bừa bãi thiếu chính xác, không cụ thể, rõ ràng. Nếu chúng ta vội tin như vậy chứng tỏ chúng ta chưa trang bị kiến thức khoa học đầy đủ nên còn giẫm theo lối mòn của ông bà chúng ta ngày xưa.

Muốn chứng minh làm rõ điều này, vậy chúng ta hãy cùng nhau đọc bài tóm lược: "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn."

Bài này nói về những hiện tượng siêu hình xảy ra chung quanh các nhà ngoại cảm đang thực hiện tìm hài cốt liệt sĩ, và chính vì vậy mà Nhà nước ta cũng đã chấp nhận cho phép thành lập một cơ quan nghiên cứu Tiềm Năng về con người.

Chúng tôi biết chắc Linh Hồn Không Có, nhưng vì có những hiện tượng như Linh Hồn xuất hiện, nên giải thích như thế nào họ cũng không chịu nghe.

Họ đâu biết rằng trong thân con người còn có một Tưởng Thức thường hoạt động khi Ý Thức dừng nghỉ không làm việc. Cho nên những hiện tượng Linh Hồn xuất hiện tức là Tưởng Thức xuất hiện, Những hiện tượng này xảy ra mà từ xưa đến nay không ai lý giải được. Do lý giải không được nên cho đó là Linh Hồn.

Khi lý trí không lý giải được thì lý trí không đứng vững. Không đứng vững thì tâm sinh lý sẽ hướng về thế giới siêu hình. Tâm sinh lý hướng về thế giới siêu hình tức là tâm hướng về tưởng thức. Các nhà ngoại cảm là những người lý trí không còn đứng vững trên tâm lý nên tưởng thức của họ hoạt động, từ đó họ không còn làm chủ thân tâm mình khi tưởng thức hoạt động.

Vì thế họ không còn là con người bình thường. Họ vừa nói chuyện với chúng ta rất tự nhiên, bình thường nhưng chỉ cần rung tay chân hoặc thân giao động thì ngay đó là tưởng thức của họ hoạt động liền hoặc khi chủ nhà muốn cầu hồn người chết thì miệng họ chỉ cần lâm râm khấn vái tên tuổi người chết là ngay đó tưởng thức của họ cũng hoạt động liền. Lúc bấy giờ họ nói hay làm đều theo tưởng thức của họ mà mọi người bên ngoài không biết nên gọi là Linh Hồn người chết nhập. Những hiện tượng tưởng thức giao cảm các từ trường hình ảnh và âm thanh của người chết còn lưu lại trong không gian, mà mọi người không hiểu sự việc này, nên đã hiểu lầm tin là có thế giới siêu hình thật.

Tưởng thức hoạt động dưới nhiều dạng:

- 1- Ngủ chiêm bao
- 2- Mí mắt giật
- 3- Tim hồi hộp
- 4- Lên đồng
- 5- Nhập xác
- 6- Sắc tướng
- 7- Thinh tướng
- 8- Hương tướng

Linh Hồn Không Có

9- Vị tướng

10- Giao cảm tướng

Tướng của những nhà ngoại cảm hoạt động dưới hai dạng nhập xác và giao cảm. Nhưng những người không biết cho đó là Tâm Linh, cho đó là Linh Hồn người chết nhập.

Tóm lại câu chuyện "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn" đã khiến cho mọi người đang phân vân giữa khoa học và tâm linh, vì khoa học không xác định được linh hồn có hay không.

Hiện giờ câu chuyện các nhà ngoại cảm tìm hài cốt liệt sĩ đã làm cho mọi người cũng như một số các nhà khoa học tuy không chấp nhận nhưng cũng không dám phủ nhận linh hồn không có.

Tại sao người ta không sáng suốt dùng lý trí của mình để xác minh những điều còn nghi vấn mà cứ vội nghe đâu là tin đó, tin một cách mù quáng, không chịu tư duy suy nghĩ trong thân con người có bao nhiêu thức?

Mỗi thức làm một phận sự gì?

Những người có trình độ kiến thức học vấn cao mà không hiểu trong thân con người có bao nhiêu thức đang hoạt động.

Sao các ông không tự đặt ra câu hỏi. Tại sao con người ngủ lại chiêm bao?

Chiêm bao là cái thức gì trong thân con người mà khi ngủ mới có chiêm bao? Còn cái thức nào không chiêm bao?

Hằng ngày chúng ta sống với ý thức. Vậy ý thức có chiêm bao được không?.

Tại sao có khi ngủ lại bị chiêm bao?

Tại sao có khi ngủ lại không bị chiêm bao?

Vậy cái thức nào hoạt động trong giấc chiêm bao và cái thức nào hoạt động không chiêm bao?

Ban ngày con người hoạt động làm việc này, việc khác vì cuộc sống, nhưng ban đêm đi ngủ lại bị chiêm bao. Vậy chiêm bao có phải là linh hồn của chúng ta xuất ra hoạt động không?

Khi đặt ra câu hỏi như vậy thì chúng ta thấy rất rõ trong thân chúng ta có nhiều cái thức, chứ không phải chỉ có một cái thức. Phần đông chúng ta lầm tưởng chiêm bao là do khi chúng ta ngủ nên linh hồn xuất ra đi gặp các linh hồn của những người khác.

Nhưng trong chiêm bao gặp những linh hồn của những người khác thì lúc bấy giờ những người khác cũng đang ngủ chiêm bao như chúng ta và linh hồn của họ cũng xuất ra gặp linh hồn chúng ta. Và khi tỉnh giấc chiêm bao chúng ta đến gặp họ và hỏi ra thì họ ngủ không có chiêm bao và cũng không gặp linh hồn chúng ta. Như vậy trong giấc ngủ có chiêm bao không phải là những linh hồn người khác gặp chúng ta mà do tưởng thức của chúng ta tạo ra hình ảnh của họ.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Do sự suy tư này chúng ta xác định con người không có linh hồn. Linh hồn là một sự tưởng tượng của người xưa đặt ra và truyền lại, chớ thật sự đạo Phật đã xác định con người không có linh hồn. Bởi vậy trong con người có nhiều cái thức:

I- **Cái biết thứ nhất:** Hằng ngày chúng ta đang chung đụng và giao tiếp với mọi người bằng sáu cái thức:

- 1- Cái thức của mắt.
- 2- Cái thức của tai.
- 3- Cái thức của mũi.
- 4- Cái thức của miệng.
- 5- Cái thức của thân.
- 6- Cái thức của ý.

Sáu cái thức này thường làm việc trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta nên nó tạo ra biết bao nhiêu điều thiện và cũng biết bao nhiêu điều ác. Do từ hành động thân, miệng, ý của chúng ta tạo ra những điều thiện và cũng tạo ra những điều ác, nên hằng ngày chúng ta thường thọ chịu quả khổ vui từ đời này sang đời khác và mãi mãi muôn đời, muôn kiếp.

II- **Cái biết thứ hai:** là cái biết làm việc trong giấc ngủ khi ngủ chiêm bao, cái biết ấy là tưởng thức nên khi giật mình thức dậy thì chỉ còn là những hình bóng ảo tưởng mà thôi.

Qua sự tư duy suy xét này chúng ta tự đặt câu hỏi: Có phải chăng linh hồn hoạt động trong giấc chiêm bao?

Không đâu quý vị ạ! Quý vị đã lầm, trong thân chúng ta gồm có ba cái biết:

1- Cái biết thứ nhất là cái biết của sáu thức: mắt, tai, mũi, miệng, thân, ý.

2- Cái biết thứ hai là cái biết của tưởng thức trong khi nằm mộng.

3- Cái biết thứ ba là cái biết của người tu chứng đạo gọi là Tam Minh.

Ba cái biết này đang xử dụng các cảm thọ và các hành động trong thân tâm của chúng ta. Như vậy trong thân chúng ta có năm phần hợp chung nhau để làm việc mà mọi người gọi là Cơ thể con người.

Cho nên Cơ Thể con người gồm có năm phần:

1. Sắc uẩn.
2. Thọ uẩn.
3. Tưởng uẩn.
4. Hành uẩn.
5. Thức uẩn.

Trong thân này có năm uẩn chỉ cần dừng một uẩn không làm việc thì Cơ Thể bất động. Bởi Cơ Thể con người như một bộ máy có năm bánh xe đang hoạt

Linh Hồn Không Có

động, nếu có một bánh xe nào ngưng thì toàn bộ các bánh xe khác đều bị ngưng.

Tuy nhiên chúng ta đang ngủ không phải cơ thể chúng ta ngưng hoạt động mà nó đang hoạt động trong sự im lặng bất động nghỉ ngơi của nó.

Chúng tôi xin nhắc lại năm bộ phận trên thân gồm có:

1. Sắc uẩn (toàn khối của thân).
2. Thọ uẩn (những cảm thọ của sáu căn (thân) và tướng).
3. Tưởng uẩn (cái thức trong giấc chiêm bao, cái biết của các nhà ngoại cảm mà người đời không biết gọi là linh hồn hay còn gọi là tâm linh).
4. Hành uẩn (những sự hoạt động của sáu căn và tướng thức).
5. Thức uẩn là cái biết của người tu chứng đạo.

Trong thân của một người thì có đủ năm uẩn này. Nhưng theo Phật giáo một người chết thì năm uẩn này không còn một uẩn nào cả, vì thế từ xưa đến nay người ta cứ lầm tưởng người chết còn có linh hồn sống mãi. Vậy linh hồn ở chất liệu nào đây? Câu hỏi này khó có ai trả lời được, mà đã không trả lời được thì đừng có tin linh hồn có thật mà hãy tin theo lời Phật dạy: "Con Người Không Có Linh Hồn, Khi Chết Thì Tứ Đại Trả Về Cho Tứ Đại."

NƠI XUẤT PHÁT THỂ GIỚI SIÊU HÌNH

Sau khi đọc bài viết "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn", trong bài viết này đoạn cuối chúng tôi thấy có đưa ra nhiều câu hỏi để gợi ý giúp cho Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Của Con Người qua tựa đề "Khám Phá Sự Bí Ẩn."

Theo nhận xét của chúng tôi, những hiện tượng đã xảy ra trong các chuyến đi tìm hài cốt của các nhà ngoại cảm thì Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng và tập trung tất cả các nhà khoa học trên thế giới cũng không giải thích được, trừ ra sự tiến bộ của khoa học đã tạo ra được một bộ óc điện tử như bộ óc của con người thì mới xác định được thể giới siêu hình có hay không. Và những hiện tượng con người có khả năng thấy và nói chuyện với ma cũng như làm thông dịch lại cho chúng ta biết.

Đọc qua những câu hỏi trong bài này chúng tôi thấy đây là những câu hỏi của mọi người, chứ không riêng gì của ai cả. Những câu hỏi này chỉ là đại diện cho giới trí thức đang bị những hiện tượng kỳ lạ dày vò tâm tư mà không thể giải đáp được.

Với một số ngôn ngữ hiện có, khó mà giải thích cho quý vị hiểu biết một cách rành rẽ về những hiện tượng này, nhưng chúng tôi sẽ cố gắng. Tin hay không tin đó là quyền của quý vị. Chúng tôi ước rằng phải chi có được nhiều người cùng hiểu biết như chúng tôi, thì chắc chắn quý vị sẽ dễ dàng tin hơn, vì ở

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

đời người ta sống theo xu hướng đông người chớ ít ai chịu khó moi lý trí hiểu biết tường tận rồi mới tin.

Trước khi nghe chúng tôi trình bày những hiện tượng này, chúng tôi xin có những lời khuyên quý bạn: "Trong cuộc sống của con người điều quan trọng và cần nhất là đạo đức, nếu con người sống không đạo đức thì thế gian này tràn đầy những đau khổ. Cho nên cái gì phi đạo đức là chúng ta không chấp nhận."

Chúng ta ai cũng biết nếu thế giới siêu hình có thật thì nó tác động vào cuộc sống của loài người hoàn toàn không còn đạo đức.

Quý vị cứ suy ngẫm: khi con cái giết người, cướp của người khác bị công an bắt tù tội. Nếu linh hồn cha mẹ còn tồn tại có thật như mọi người đã nghĩ thì lòng yêu thương con cái của cha mẹ có thể làm ngơ được không?

Nếu thương con cái thì phải gia hộ cho nó thoát khỏi vòng tù tội, lao lý. Và việc làm như vậy có phải phi đạo đức không?

Cho nên, nếu linh hồn có thật thì đó là một tai họa rất lớn cho loài người, trong thế gian này pháp luật của Nhà nước đặt ra còn có ý nghĩa gì. Phải không thưa quý vị?

Ví như con cháu của chúng ta làm những điều tội lỗi, phạm pháp luật, bị tù tội về tội trộm cắp, cướp của, giết người thì linh hồn ông bà cha mẹ nghĩ sao? Có giúp cho con cái của mình thoát khỏi cảnh tù tội hay không? Hay để cho nó ở tù?

Hoặc khi con cái gặp tai nạn, bệnh tật v.v... Lúc bấy giờ linh hồn ông bà cha mẹ thấy con cháu của mình như vậy, vì thương con cháu nên phải gia hộ cho chúng thoát khỏi những tai nạn, tai ương, họa khổ v.v... Những hành động giúp đỡ con cái của mình như vậy thì đó là một việc làm phi đạo đức nhân bản - nhân quả. Có đúng như vậy không thưa quý vị?

Nếu những linh hồn này có thù oán với ai thì khiến cho những người thù oán với mình bị bệnh đau, hoặc gặp tai nạn này, tai nạn khác. Và việc làm như vậy đó là một việc làm phi đạo đức. Có đúng không quý vị?

Còn nếu thế giới linh hồn người chết mà không tác dụng lợi ích cho cuộc sống của con người thì thế giới linh hồn có để làm gì? Hay để làm hao tổn tiền của của loài người còn sống, trong khi những linh hồn này không làm ra vật chất, mà đòi hỏi vật chất thế gian như câu chuyện tìm hài cốt liệt sĩ mà linh hồn đòi phải trà nước, thuốc Cáp Tăng, giấy tiền vàng mã, quần áo, nhà cửa, kho đụn, xe cộ, ti vi, tủ lạnh v.v... mà nhà ngoại cảm thông dịch lại. Đó có phải thế giới linh hồn là một thế giới phi đạo đức không? Không làm lợi ích cho con người mà đòi hưởng thụ.

Thưa quý vị, chúng tôi đã nhờ sức Tứ Thánh Định của Phật giáo mà biết được những hiện tượng phi không gian và thời gian này xảy ra chung quanh cuộc sống của chúng ta. Bằng những năng lực nào của con người lưu xuất mà làm nên những hiện tượng kỳ lạ này?

Linh Hồn Không Có

Sau khi đọc xong bài "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ". Cái cảm tưởng đầu tiên của chúng tôi là xúc cảm, thương đau cho những người anh, người chị, người em trai và người em gái của chúng tôi ở khắp nơi trên đất nước Việt Nam, chiến đấu cho quê hương này, đã vì Tổ quốc chịu biết bao nhiêu cực hình, cay đắng rồi hy sinh mạng sống của mình cho dân, cho nước, cho Đảng. Để ngày nay chúng ta, những người còn sống, thọ hưởng sự độc lập, tự do, bình đẳng và hãnh diện với mọi người khắp năm châu.

Một đất nước bị nô lệ ngoại xâm thì dân nước đó phải chịu khổ biết dường nào! Vì nhân quyền không có. Nếu đứng lên chống giặc ngoại xâm thì xương máu phải tô thắm đỏ mảnh đất này.

Chúng tôi cũng có người em trai tên Lê Văn Tân đã hy sinh trong trận Đồng Khởi Tua Hai Tây Ninh, xác em tôi được chôn vùi nơi bìa rừng. Sau khi chiến tranh chấm dứt thì nơi đó đã trở thành nơi dân cư trù phú, vì thế chúng tôi không thể tìm hài cốt em tôi được bằng cách đào nhà nhân dân.

Tôi thiết nghĩ, xương thịt của em tôi dù chôn vùi bất cứ nơi đâu trên mảnh đất quê hương này, thì nó cũng xứng đáng là một công dân Việt Nam yêu nước, yêu quê hương, yêu Tổ quốc và thương yêu dân tộc của nó.

Có nhiều người đi tìm hài cốt của những người con, người anh, người chị, người em của mình. Họ thương khóc cho những người thân của mình phải chịu đựng những cực hình khổ đau nhất đời.

Trong lúc chiến tranh có những con người cùng màu da thứ tóc, cùng là dân tộc Việt Nam, nhưng khi họ làm tay sai cho giặc thì quay lại nở nhếch tâm hành hạ những người yêu nước, những người vì dân vì nước. Trong khi những người này đem thân mình làm bất cứ một điều gì để đem lại nền độc lập tự do hạnh phúc cho toàn dân.

Trong số những người hung ác hơn loài ác thú này, họ không còn là bản chất con người, nên dùng mọi cực hình tra tấn người khác chết đi sống lại quằn quại trên tiếng rên la đau thương thảm thiết v.v... nhưng trong số những người đó lại có những người giúp đỡ anh em làm cách mạng tận tình như những người thân trong gia đình.

Ngồi nhớ lại những gì đã qua như một tuồng hát trên sân khấu đã làm cho chúng tôi trở thành những con người có ý chí, gan dạ, bất khuất dù đứng trước một thế lực mạnh nào của ngoại bang cũng không làm lòng chúng tôi lay chuyển.

"Đất nước Việt Nam là của người Việt Nam, hồn thiêng sông núi Việt Nam thì có, nhưng linh hồn của mỗi người dân Việt Nam thì không có."

Cho nên khi người chết thì Nghiệp đi tái sinh luân hồi, chứ không có Linh Hồn đi tái sinh. Do Nghiệp tái sinh luân hồi nên không một người nào chọn chỗ tái sinh được, vì thế mới có kẻ nghèo, người giàu; mới có kẻ tàn tật, người nguyên vẹn; mới có người thông minh kẻ ngu dốt; mới có kẻ căm ngọng, điếc mù v.v...

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Nếu thật có Linh Hồn thì Linh Hồn không điên dại gì đi chọn chỗ tái sinh làm con bò, con chó, con gà, con ngựa, con cá, con tôm v.v...

Vì thế chúng ta biết chắc Linh Hồn không có và xin mọi người từ đây về sau muốn tin một điều gì thì điều đó phải được xác minh cho rõ ràng, chớ không nên nghe đầu tin đó. Chúng ta không phải là những người sống trong các bộ lạc ngày xưa nữa, chúng ta là những con người thoát ra khỏi nền văn hóa văn minh bộ lạc nguyên thủy lạc hậu xưa kia.

Một con người lấy lá cây làm một cái đuôi như con chó, con khỉ rồi khom xuống nhảy múa ca hát theo tiếng trống tiếng khèn của dân tộc lạc hậu bộ lạc trong rừng núi. Vậy mà mọi người cho đó là văn hóa của dân tộc Việt Nam.

Dân tộc Việt Nam hôm nay sánh vai cùng các nước trên thế giới, vì thế nền văn hóa của dân tộc Việt Nam lúc nào cũng cải thiện làm cho càng ngày nó càng tốt hơn

Hôm nay mọi người đã tìm được hài cốt người thân của mình, còn riêng mẹ tôi cho đến khi chết mà chẳng biết hài cốt của em tôi đâu, nhưng dù sao Tổ quốc đã ghi công và tên họ em tôi trong đài liệt sĩ ở Tua Hai Tây Ninh.

Còn chúng tôi thì sao? Các anh, các chị và các em gái của chúng tôi đã hy sinh thân mình cho Tổ quốc, cho dân tộc, cho quê hương xứ sở này. Hôm nay có người tìm được hài cốt đem về nghĩa trang liệt sĩ, nhưng có người chưa tìm được còn nằm rải rác khắp nơi trên mảnh đất quê hương này.

Thân cát bụi trả về cho cát bụi, miễn thân xác anh chị em vùi trên mảnh đất quê hương này cũng là hạnh diện xứng đáng lời Bác Hồ dạy: **"Các Vua Hùng đã có công dựng nước, Bác cháu ta phải cùng nhau giữ nước."**

Còn linh hồn thì sao, có hay là không có? Chúng ta sẽ xác định ở phần sau.

Chúng tôi mượn bài "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn" để phân tích trả lời về thế giới linh hồn. Vì vậy chúng tôi cho in cả bài này vào tập Đường Về Xứ Phật. Vì bài này nói lên được ý nghĩa kiên cường, bất khuất của một dân tộc Việt Nam anh hùng.

Sau khi những nhà ngoại cảm tìm hài cốt liệt sĩ đã làm sống lại cái thế giới siêu hình. Vì thế một số người không còn đứng vững trên vị trí khoa học nữa mà đã bị đảo lộn tư tưởng. Rồi đây ai cũng nghĩ: sau khi chết còn có sự sống thì tệ nạn mê tín, dị đoan lại sẽ gia tăng lên nhiều hơn nữa, do đó đạo đức lại xuống dốc.

Trong bài "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn" nêu lên những câu hỏi để mong cầu những ai có thể giải đáp cho mọi người hiểu những điều mắt thấy tai nghe mà không thể giải thích được. Những câu hỏi ấy được lấy tên: "Khám Phá Sự Bí Ẩn." Có nghĩa là ai trả lời được những câu hỏi này là khám phá ra sự bí ẩn của thế giới siêu hình.

Đọc bài này chúng tôi cảm thấy vô tình người đặt ra câu hỏi này đã làm sống lại thế giới siêu hình mà từ lâu các nhà khoa học không chấp nhận, thường tìm mọi cách để chứng minh cho mọi người biết thế giới siêu hình không có,

Linh Hồn Không Có

nhưng khả năng của khoa học còn phải tiến xa hơn nữa và tiến xa hơn nữa thì mới mong khám phá ra những sự bí ẩn này.

Còn hiện giờ thì sao? Thì cứ mặc tình cho mọi người mê tín dị đoan. Do kẽ hở này mà một số tôn giáo, một số người lợi dụng khoa học chưa giải thích được thế giới siêu hình nên họ bịa ra nhiều điều mê tín dị đoan để làm tiền tin đồ mà không pháp luật nào bắt tội họ được.

Đứng trước những sự lừa đảo lường gạt người bất chánh của kinh sách phát triển, của các thầy phù thủy, của ông đồng, bà cốt rồi bóng chàng nhảy múa mâm vàng lung tung, miêng hát hò giọng cao giọng thấp giống như người hát sẩm đi ăn mày ngoài đường phố v.v... Trong khi họ nhảy múa lung tung, miêng hát hò rồi tự xưng là Phật, Thánh, Tiên, Thần, bà Chúa Tiên, Chúa Xứ, quý vương, ma quái, linh hồn cô, cậu về nhập v.v...

Quý vị cứ suy ngẫm: Có bao giờ Phật, Thánh, Tiên v.v... nhảy múa như vậy sao? Thật là một trò lừa đảo mà không ai dám lột mặt nạ của những người buôn thánh, bán thần để cho mọi người biết.

Theo chúng tôi hiểu chỉ có những người mê tín, mù quáng mới không thấy sự lừa đảo này chớ những người còn đủ trí sáng suốt thì tà giáo ngoại đạo này không thể qua mắt họ được

Bài viết tìm bài "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn" là một cái cớ để cho những người vô đạo đức thừa "nước đục thả câu" mà phát triển giáo pháp mê tín, chẳng hạn như kinh sách phát triển lồng trong khuôn mê tín cúng bái cầu siêu, căn an v.v...

Những loại kinh sách này phát triển thì đạo đức nhân bản - nhân quả làm người sẽ mất dần và loài người chỉ còn biết dựa lưng vào thần thánh.

Hiểu được điều này chúng tôi không thể làm ngơ. Vì ích lợi cho mọi người và vì nền đạo đức của con người trên hành tinh này, vì thế chúng tôi xin mạo muội trả lời những câu hỏi trong bài "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn" không phải để khám phá những điều bí ẩn mà chỉ nêu lên một sự thật **"Thế giới linh hồn không có"** để đem lại sự lợi ích cho mọi người, không còn bị người khác lợi dụng sự chưa hiểu biết về Linh Hồn.

LINH HỒN LÀ DO TƯỜNG TRI CỦA NGƯỜI CÒN SỐNG

Chúng tôi xin trả lời câu hỏi thứ nhất trong bài bài "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn".

Câu hỏi đã xác định: *«Tôi căn cứ để tin rằng đã gặp linh hồn em tôi, anh tôi và chị tôi, cả linh hồn các cụ là người chứng kiến và chôn cất em tôi. Nhà ngoại cảm đã nhận dạng được linh hồn, thậm chí còn nhận diện được linh hồn qua tấm ảnh, đã được nghe tiếng nói của linh hồn. Như vậy linh hồn phải tồn tại dưới một dạng vật chất nào đó, có hình thù, có khả năng phát ra tiếng nói. Đã là một*

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

dạng vật chất thì vật lý học, hóa học, y học, sinh học, với những phương tiện quang học và điện tử tinh vi, hẳn sẽ có ngày tìm ra. Các nhà khoa học Việt Nam có thể đóng góp gì theo hướng đó?"

Câu hỏi này rất khó cho các nhà khoa học trả lời, vì linh hồn không có dưới dạng vật chất lý học, hóa học, y học, sinh học, quang học, điện tử tinh vi.

Cách đây 2545 năm có một người đã xác định rằng: "Không Có Thế Giới Siêu Hình", người xác định điều đó không ai xa lạ mà chính Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, khi Ngài tu chứng đạo xong đã đồng đạc tuyên bố: "**Ba mươi ba cõi Trời là tướng tri chứ không phải liễu tri.**" Lời tuyên bố này đã làm cho Lục Sư Ngoại Đạo trong thời Đức Phật đầu đã lộn xuống đất.

Lời tuyên bố ấy có nghĩa là thế giới siêu hình không có, chỉ là tướng của con người tạo ra. Cho nên không có đời sống sau khi chết. Vì thế, Ngài cho biết cơ thể của con người có năm phần:

1. Phần thứ nhất là Sắc Uẩn.
2. Phần thứ hai là Thọ Uẩn.
3. Phần thứ ba là Tưởng Uẩn.
4. Phần thứ tư là Hành Uẩn.
5. Phần thứ 5 là Thức Uẩn.

Khi một người chết thì năm uẩn này đều tan rã, hoại diệt không còn lại một chút xíu uẩn nào cả. Nếu ai không tin những lời dạy này là không tin Đức Phật Thích Ca Mâu Ni.

Theo chúng tôi nghĩ trong đời này không có một vị Giáo Chủ nào làm chủ Sinh, Già, Bệnh, Chết như Đức Phật. Tất cả các vị Giáo Chủ còn nằm trong qui luật Nhân Quả, còn Đức Phật đã làm chủ Luật Nhân Quả.

Cho nên những lời Đức Phật dạy: "Thế Giới Siêu Hình Không Có" thì chúng ta biết ngay "Linh Hồn Không Có."

Con người cứ dựa vào sự hoạt động của tướng uẩn mà cho rằng Linh Hồn con người là có thật. Đó là sự hiểu biết mờ mịt của loài người từ xưa đến nay đều hiểu như vậy.

Đừng đem khoa học ra để chứng minh những hiện tượng thế giới tâm linh, các nhà khoa học đã lầm dù các ông có nghiên cứu cách gì thì cũng loanh quanh xác định có Linh Hồn, chứ không bao giờ chứng minh được những hiện tượng đó do đâu mà có, nên các ông cũng đành theo lối mòn mà con người từ xưa đã truyền lại cho nhau từ đời này đến đời khác là có đời sống sau khi chết tức là có Linh Hồn.

Theo cái nhìn của Phật giáo thì một con người là do Năm Uẩn hợp lại mà thành ra. Nhưng muốn có Năm Uẩn hợp lại thì phải có Mười Hai Nhân Duyên, nếu không có Mười Hai Nhân Duyên thì không có Thân Ngũ Uẩn.

Và xa hơn nữa là vạn vật trên thế gian này trong vũ trụ đều hiện hữu, sự hiện hữu có mặt của một vật đều do nhiều Mười Hai Nhân Duyên hợp lại. Cho nên một thế giới có được thì phải có Mười Hai Nhân Duyên duyên kết hợp mới

Linh Hồn Không Có

lập thành. Một thế giới không thể nào chỉ có một vật thể đơn điệu được. Vì thế Đức Phật gọi thế giới của chúng ta đang sống là Thế Giới Duyên Hợp.

Ví dụ 1: Nhìn một cây dầu kia đang đứng bên vệ đường, nếu không có đất, nước, gió, không có không khí và nhiệt độ nóng lạnh, ẩm ướt, nắng mưa v.v... thì cây dầu kia có thể sống được không?

Ví dụ 2: Một con người sanh ra ở đời, nếu không có cỏ, cây, thực phẩm để nuôi sống thì con người cũng không thể sanh ra được, nếu có sanh ra được thì cũng không sống được. Nếu cỏ cây, con người và vạn vật không có mặt hiện hữu trên hành tinh này thì làm sao gọi là hành tinh sống; thì làm sao gọi là thế giới của muôn loài.

Nếu quả chẳng con người có sự sống sau khi chết, thì sự sống ấy như thế nào?

Nếu có sự sống sau khi chết thì thế giới của người chết phải có một môi trường sống và thực phẩm riêng cho thế giới của người chết, chứ đâu cần gì chúng ta phải cúng những thực phẩm mà chúng ta đang nuôi cơ thể Ngũ Uẩn. Thực phẩm đang nuôi cơ thể của chúng ta, đó là những thực phẩm chỉ nuôi sống thân tứ đại. Thân tứ đại của con người là thân duyên hợp: Đất, Nước, Lửa, Gió. Do thân bốn đại nên phải nuôi nó bằng thực phẩm bốn đại. Cho nên thực phẩm bốn đại đâu phải là những thực phẩm để cho thế giới siêu hình nuôi linh hồn. Vì thế, cúng lễ những thực phẩm hoặc đốt hương, vàng mã của thế giới hữu hình cho thế giới vô hình là quý vị làm sai, làm theo trí tưởng tượng không thiết thực, không cụ thể, thiếu khoa học. Quý vị cứ suy nghĩ có đúng không?

Quý vị đang làm một việc nhằm nhí mê tín, lạc hậu v.v...

Nếu quả chẳng có thế giới siêu hình thì những linh hồn đó phải có một hình dáng khác hình thể con người và các loài động vật khác và nhất là hình thể linh hồn phải có một hình thể cố định. Vì thế giới siêu hình là thế giới thường hằng không thay đổi, không tan rã mất mát hoại diệt. Do những điều kiện này thì không thể nào linh hồn lấy hình dáng của thân con người làm hình dáng của mình được. Bởi hình dáng thân của con người vô thường, thường thay đổi, không cố định. Quý vị cứ suy ngẫm có phải vậy không?

Chỉ trong một đời người mà đã thay đổi nhiều lần: từ trẻ có hình dáng khác, đến thanh niên có hình dáng khác và khi già có hình dáng khác, huống là cách nhau từ kiếp này sang kiếp khác. Cho nên đời này mang hình dáng này, đời sau mang hình dáng khác.

Xét như vậy chúng ta thấy rất rõ linh hồn không thể có hình dáng theo thân người và thân chúng sinh mà phải có một hình dáng khác. Còn ngược lại thấy hình dáng linh hồn giống hình dáng thân người chết thì đó là ảo tưởng của quý vị. Quý vị có biết không?

Cho nên thấy linh hồn giống như người đã chết là thấy sai, không thật, thấy trong tưởng tri ảo giác.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Thế giới hữu hình của chúng ta do các duyên hợp thành, vì do các duyên hợp lại mà thành nên phải chịu luật vô thường thay đổi liên tục, Vì vậy một con người mới sanh ra cho đến 7, 8 chục năm sau thì không giống nhau. Chúng ta hãy quan sát một con người từ hình dáng của một đứa bé mới sanh so sánh với hình dáng của một ông cụ già 7, 8 mươi tuổi thì hai hình dáng này không giống nhau, như vậy chúng tỏ sự vô thường là thật sự có, như trên chúng tôi đã nói.

Như các bạn thường nghĩ và cho linh hồn là một vật thể không thay đổi. Vì thế linh hồn là bất tử, nên thường đi tái sanh luân hồi từ thân này, đến thân khác. Thân thì có trẻ, có già, có chết. Còn linh hồn thì không già, không trẻ và không chết.

Như vậy cháu Bích Hằng phải xem bức ảnh của cô Khang rồi mới nhận ra linh hồn của cô Khang thì như vậy không đúng. Vì sao vậy?

Vì linh hồn của cô Khang bây giờ không còn là hình dáng của cô Khang nữa, mà là hình dáng bất di bất dịch của linh hồn. Khi linh hồn ấy còn mang thân xác của cô Khang thì hình dáng ấy là hình dáng xác thân của cô Khang, chứ đâu phải là hình dáng linh hồn của cô Khang phải không thưa quý vị?

Khi cô Khang chết thì hình dáng của cô Khang cũng không còn, thì như vậy linh hồn của cô Khang phải trở về với hình dáng nguyên thủy của nó, thì làm sao linh hồn có hình dáng giống cô Khang được. Vì linh hồn là một vật không thay đổi, như chúng tôi đã nói ở trên.

Cho nên nhà ngoại cảm Bích Hằng nhìn hình cô Khang rồi mới nhận ra hình ảnh cô Khang, nhưng hình ảnh cô Khang để trên bàn thờ đâu phải là hình ảnh cô Khang ở tù. Hình ảnh cô Khang ở tù chỉ còn bộ xương da.

Như vậy nhà ngoại cảm Bích Hằng đã dùng Tượng Uẩn của mình tạo ra hình ảnh cô Khang giống trên bàn thờ để tượng cô hoạt động nói chuyện với Linh Hồn cô Khang.

Cho nên khi giáo sư Trần Phương hỏi cô Bích Hằng đều trả lời đúng không sai. Cô Bích hằng trả lời bằng sự giao cảm Tượng Uẩn.

Chính mọi người không hiểu chỗ này và nhà ngoại cảm Bích Hằng cũng không biết nên xem như có Linh Hồn người chết nhập cô nói chuyện, cô chỉ làm thông dịch trở lại mà thôi.

Chúng tôi cho một ví dụ Linh Hồn giống như nước không có hình dáng gì cả, khi nước đem đổ vào các chai thì mỗi chai có hình dáng khác nhau thì nước cũng có hình dáng khác nhau, nhưng nước không đem đổ vào các chai nào hết thì nước phải trở về hình dáng gốc của nước. Vậy hình dáng nguyên gốc của nước là gì?

Xin quý vị vui lòng trả lời cho chúng tôi biết.

Nước có tính chất chớ không có hình dáng, vì thế chúng ta sờ mó được

Còn Linh Hồn mà quý vị tưởng tượng đặt ra nên không có hình dáng mà cũng không có tính chất. Một vật không có hình dáng mà cũng không có tính

Linh Hồn Không Có

chất thì trên thế gian này không có vật đó. Và như vậy Linh Hồn con người không có. Do Tướng Tri của quý vị đặt ra khi thấy những hiện tượng của Tướng Uẩn mà ý thức của quý vị không giải thích được nên tưởng ra nói Linh Hồn. Cho nên Đức Phật dạy: "Tướng Tri chứ không phải Liễu Tri."

Xét ở góc độ này thì nhà ngoại cảm gọi hồn người chết về là một năng lực trong thân ngũ uẩn của nhà ngoại cảm tạo ra linh hồn của người chết, chứ không phải có linh hồn người chết thật, vì thế nhà ngoại cảm phải nhìn hình ảnh người chết rồi mới tạo ra được hình ảnh người chết.

Do đó, chúng ta suy ra, nếu có thế giới linh hồn của người chết thì những linh hồn ấy không có hình dáng giống như chúng ta. Tại sao vậy?

Tại vì một linh hồn phải trải qua nhiều lần tái sinh luân hồi, do đó mỗi lần tái sinh là mỗi lần có hình dáng khác nhau của thân xác, có nhiều hình dáng khác nhau như vậy thì làm sao linh hồn người chết lại giống cơ thể người chết được.

Tất cả những sự việc này lần lượt chúng tôi sẽ cố gắng vén bức màn bí ẩn để quý vị không còn thấy nó là bí ẩn nữa.

KHÁM PHÁ SỰ BÍ ẨN CỦA ANH NHÃ

Trạng thái ngoại cảm của nhà ngoại cảm đàn ông rất rõ nét, vì anh Nhã làm việc ngoài ý thức của anh, có nghĩa là trong đầu anh nghe nói tên (Nhuông, Nhường, Nhượng) hoặc tự điều khiển anh viết hoặc vẽ bản đồ chứ riêng anh không có chủ ý viết hoặc vẽ. Tự trong đầu anh có sự điều khiển trong vô thức. (**"Tôi thấy trong đầu tôi hiện ra như thế nào thì tôi vẽ như thế ấy, tôi cũng chẳng hiểu nữa"**). Đây là lời của nhà ngoại cảm nói, khi được hỏi. Và anh còn nghe được những âm thanh trong tai (**"Tôi thấy trong tai tôi như có âm thanh ấy"**).

Qua sự trình bày của nhà ngoại cảm, chúng tôi xin giải thích để quý vị rõ. Do đâu, cái gì điều khiển trong đầu của nhà ngoại cảm, nên anh mới vẽ được bản đồ của một vùng đất chưa bao giờ đi đến và vị trí địa thế ngôi mộ cũng được xem là đúng ở cự ly rộng.

Điều chúng ta muốn biết ở đây là cái gì hoạt động trong đầu nhà ngoại cảm? Chúng tôi xin trả lời ngay, đó là Tướng Uẩn của nhà ngoại cảm nó đang giao cảm và điều khiển anh vẽ bản đồ. Chúng ta đừng nghĩ rằng linh hồn cô Khang về nhập nhà ngoại cảm, nên khiến anh vẽ bản đồ. Vì nhà ngoại cảm không có cầu linh hồn cô Khang về nhập như nhà ngoại cảm Bích Hằng phải lâm râm cầu.

Trong bộ óc của con người có nhiều nhóm tế bào não, mỗi nhóm tế bào não đều làm việc theo phận sự của nó.

Ví dụ: Một người đang thức và đang làm một việc gì đó, hay đang tư duy suy nghĩ về một vấn đề gì, thì nhóm tế bào não thuộc về ý thức hoạt động, làm

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

việc, trường hợp đó cũng giống như chúng tôi đang tư duy, suy nghĩ để viết sách và viết như thế nào để quý bạn dễ hiểu và hiểu một cách cụ thể hơn.

Chúng ta có thể gọi nhóm tế bào não bộ này là **Nhóm Tế Bào Não Bộ Ý Thức**.

Còn trường hợp chúng ta đang ngủ mà bị chiêm bao thì nhóm tế bào não nào làm việc đây?

Chúng tôi xin giải thích, khi chúng ta đang ngủ thì toàn bộ nhóm tế bào thuộc về ý thức chắc chắn phải ngưng hoạt động, ví dụ như lúc ngủ mắt không thấy vật, tai không nghe âm thanh, ý không phân biệt v.v..., như vậy rõ ràng là nhóm tế bào ý thức chúng ta ngưng hoạt động. Vậy cái gì hoạt động trong giấc chiêm bao?

Xin thưa cùng quý vị, khi nhóm tế bào não bộ thuộc về ý thức không hoạt động, thì **Nhóm Tế Bào Thuộc Về Tưởng Thức** hoạt động, do nhóm tế bào não bộ tưởng thức này hoạt động nên người ta mới có chiêm bao.

Còn trường hợp của nhà ngoại cảm nam thì hai nhóm tế bào não trong óc anh nó kết hợp (câu hữu) làm việc với nhau, và sự kết hợp làm việc này mới xảy ra với anh chứ trước kia anh không có trạng thái này.

Ở đây chúng ta cần phải hiểu thêm về nhóm tế bào não bộ thuộc về ý thức, khi nó hoạt động thì không vượt qua được không gian và thời gian, vì thế khoảng cách vách và cách xa nữa như ngăn sông, cách núi, hoặc dưới lòng đất, dưới đáy biển đại dương v.v... thì nó không thể thấy biết được. Về thời gian, nó bị chia cắt làm ba thời gian: quá khứ, vị lai và hiện tại.

Quá khứ đã qua nó không nhớ biết hết được, vị lai thì nó mờ mịt không rõ. Ngược lại nhóm tế bào não bộ thuộc về Tưởng Thức, khi nó hoạt động thì nó vượt qua hàng rào không gian và thời gian, nên thời gian và không gian không còn chia cắt và trải dài. Vì thế nó bắt gặp hay nói cách khác là giao cảm với những gì đã xảy ra ở quá khứ và vị lai.

Ở trường hợp này nhóm tế bào não Tưởng Thức của nhà ngoại cảm nam thì quá rõ ràng, không có trạng thái đồng cốt như nhà ngoại cảm Bích Hằng, nhưng nó hoạt động chưa chính xác 100%. Vì Tưởng Thức của anh tự nó hoạt động chứ không phải do anh triển khai, điều khiển, nên mức độ hoạt động của nó chưa hoàn chỉnh và chính xác.

Khi Tưởng thức hoạt động thì anh cảm thấy như mình không chủ động, tự trong đầu nó điều khiển như thế nào thì anh làm theo như thế ấy, nhưng ý thức của anh vẫn biết rõ ràng, thậm chí những âm thanh nói trong tai, anh vẫn nghe và biết rõ. Xét trường hợp trong đầu anh làm việc hai phận sự:

1. Làm việc bị hạn cuộc trong không gian và thời gian, có nghĩa là không vượt ra khỏi thời gian, vì vậy thời gian bị chia cắt; không vượt qua không gian, nên không gian còn trải dài.

2. Làm việc không bị hạn cuộc trong không gian và thời gian, có nghĩa là vượt qua không gian và thời gian. Sự làm việc này gọi là làm việc trong vô thức.

Linh Hồn Không Có

Người tu theo đạo Phật khi nhập được Tứ Thánh Định thì người ta hiểu biết rất rõ ràng. Trường hợp nhà ngoại cảm nam, ý thức của anh kết hợp với tưởng thức của anh hoạt động hai mặt:

1. Hữu thức.
2. Vô thức.

Tóm lại trường hợp trong một bộ óc của anh làm việc hai phần sự hữu hình và vô hình, hay nói cách khác cho dễ hiểu hơn là bộ óc anh có phần làm việc bị hạn cuộc không gian và thời gian và có phần làm việc không bị hạn cuộc không gian và thời gian, nhưng chưa chính xác 100%.

Cho nên sự bí ẩn của anh không có gì bí ẩn, anh sử dụng được những tế bào não ý thức và những tế bào não tưởng thức, khiến chúng hoạt động khi ý muốn anh khởi ra.

Tóm lại sự bí ẩn của nhà ngoại cảm nam thì không có gì là bí ẩn cả, chỉ có bộ óc của anh làm việc được hai phần: phần ý thức và phần tưởng thức. Đó cũng là điều đặc biệt của anh mà ít người có được.

KHÁM PHÁ SỰ BÍ ẨN CỦA BÍCH HẰNG

Trường hợp cháu Bích Hằng thì không giống như trường hợp nhà ngoại cảm nam, hiện tượng của nhà ngoại cảm Bích Hằng xảy ra giống như có một linh hồn người chết nhập vào cháu như thật.

Khi trực tiếp chứng kiến năng lực của Tường Uẩn con người, nhất là trường hợp của nhà ngoại cảm Bích Hằng, khiến cho mọi người không còn đứng vững trên lập trường khoa học nữa, cho nên mới có nhiều câu hỏi:

"Như vậy linh hồn phải tồn tại dưới một dạng vật chất nào đó, có hình thù, có khả năng phát ra tiếng nói. Đã là một dạng vật chất thì vật lý học, hóa học, y học, sinh học v.v... Với những phương tiện quang học và điện tử tinh vi, hẳn có ngày tìm ra. Các nhà khoa học Việt Nam có thể đóng góp gì theo hướng đó?"

Còn lâu lắm các nhà khoa học Việt Nam mới có thể chứng minh và giải thích những hiện tượng đó bằng hóa học, sinh học, y học, lý học v.v... Còn bây giờ thì sao? Hay để cho nhân dân Việt Nam sống trong mê tín, phải chịu tổn hao với một số tiền bạc vô nghĩa (đốt tiền vàng mã, cúng sao giải hạn, cầu an, cầu siêu v.v...)

Khi đọc bài "Tìm Hài Cốt Liệt Sĩ, Một Hành Trình Đầy Bí Ẩn" chúng tôi thấy, nếu bài này được phổ biến sâu rộng trong khắp nước mà các nhà khoa học Việt Nam không có tiếng nói thì chắc chắn nạn mê tín, dị đoan sẽ lan rộng khắp nơi. Và sẽ có một số người lợi dụng trường hợp này mà gây tạo ra nhiều loại mê tín khác nữa để lừa đảo người làm tiền một cách phi pháp luật.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Chúng tôi đọc bài tâm nguyện của một cư sĩ M.N.C.S ở Long Hải nói rằng: **«Những nhà ngoại cảm này thường khoe khoang, Nhà nước đang tìm kiếm những người tài như họ để trưng dụng về việc quốc phòng.»**

Lời nói này chúng tôi e rằng những hạng người ngoại cảm này chỉ "xạo". Từ xưa đến giờ có nhà ngoại cảm nào làm việc quốc phòng. Lợi dụng trạng thái tưởng thức không có không gian và thời gian, giao cảm mọi sự việc xảy ra tạo dựng thế giới siêu hình để tự lừa đảo chính mình và mọi người, chứ từ xưa đến nay chưa có lịch sử nước nào ghi công lao diệt giặc của những người làm đồng, làm cốt và những nhà ngoại cảm.

Không bao giờ có những người lên đồng, nhập cốt và ngoại cảm mà ngăn giặc, đuổi giặc, giữ nước, dựng nước, bắt những kẻ trộm cướp giết người, hiếp dâm, giữ gìn trật tự, an ninh cho quê hương, xứ sở. Đó là một việc làm Không Tướng của quý vị. Nếu các nhà ngoại cảm làm được việc này thì các ông Lạt Ma Tây Tạng làm gì bỏ nước trốn qua Mỹ khi Trung Quốc sang đánh chiếm Tây Tạng. Như vậy đủ biết thần thông tướng hay ngoại cảm chỉ là một việc làm lợi ích nhỏ như "tìm hài cốt liệt sĩ" chứ không thể làm về việc quốc phòng.

Vì biết rằng các nhà khoa học không thể chứng minh được những hiện tượng hoạt động của Tướng Thức, nên trong các tôn giáo người ta cố ý tu tập để triển khai Tướng Thức hoạt động ngõ hầu lấy đó tạo dựng thế giới siêu hình và thần thông để lừa đảo mọi người.

Vì không nhận ra những hiện tượng đó nên mọi người tin tưởng gia nhập vào tôn giáo, nuôi hy vọng khi chết đi sẽ được sanh về nơi đó (Cực Lạc, Thiên Đàng), hay có những thần thông pháp thuật.

Do phong thổ, thời tiết, thức ăn nước uống tại địa phương, hoặc do tai nạn xảy ra gây ảnh hưởng não bộ, hoặc sự phát triển hoạt động của não bộ không đồng đều, khiến cho Tướng Thức hoạt động nhiều hơn ý thức (trường hợp cháu B.H), hoặc ý thức và tướng thức cùng hoạt động (trường hợp như anh N).

Vì thế biến họ từ một con người bình thường trở thành các nhà ngoại cảm. Một con người có khả năng đặc biệt là nhờ vào tướng thức hoạt động nên hơn những người khác, chứ có gì gọi là tâm linh. Cho nên người ta gọi tâm linh là vì người ta không biết tướng thức hoạt động.

Chúng ta không hiểu được năng lực của tướng thức khi nó hoạt động không giống như ý thức chút nào cả:

1- Nó hoạt động rất đặc biệt tại một điểm, nên không có không gian và thời gian, khoa học không thể chứng minh được.

2- Nó giao cảm được mọi âm thanh sắc tướng, vì các từ trường của nó. Các nhà khoa học có thể chứng minh được.

3- Nó biến hiện ra muôn hình sắc tướng của những người đã chết không sai một nét nào cả. Đó là Năng Lực Duyên Hợp Của Tướng Thức. Các nhà khoa học không thể chứng minh được, vì nó không phải là vật lý học, hóa học, y học, sinh học v.v...

Linh Hồn Không Có

4- Nó tạo ra một người thứ hai đang tiếp chuyện với ý thức của nó. Đó là năng lực hợp duyên của tướng thức, khoa học không thể chứng minh được.

5- Vì không có không gian, nên nó nhìn suốt trong lòng đất thấy mọi vật và bất cứ địa phương nào ở nơi đâu, cách xa bao nhiêu nó cũng biết được. Khoa học có thể chứng minh được vì đó là từ trường của tướng thức.

6- Vì không có thời gian nên bất cứ chuyện gì đã xảy ra hoặc sắp xảy ra bao lâu nó cũng biết được. Và biết một cách rất cụ thể. Đó là từ trường của tướng thức giao cảm và bắt gặp những hành động, hình ảnh và âm thanh của mọi sự việc đã xảy ra còn lưu lại trong môi trường sống, khoa học có thể chứng minh được. Cũng như những sự việc sắp xảy ra trong môi trường sống nhân quả của mỗi con người trong tương lai nó đều bắt gặp và giao cảm được cả, khoa học không có thể chứng minh được.

Hiện giờ mọi người hy vọng vào các nhà khoa học Việt Nam, quang học và điện tử tinh vi để giải đáp: "Linh hồn có hay không?", nhưng mọi người còn phải chờ đợi lâu lắm, có lẽ mọi người sẽ chết mất mà những câu hỏi này chưa được giải đáp.

Là một nhà tu tập thiền định theo Phật giáo, tự bản thân chúng tôi đã trực tiếp truy tìm thế giới siêu hình để thấy, nghe, hiểu biết, thì chúng tôi biết nó từ đâu xuất hiện những hiện tượng đó. Vì thế chúng tôi xác định quả quyết: **"Thế giới siêu hình không có, chỉ là năng lực Tướng Thức của mỗi con người còn đang sống tạo ra, chứ người chết rồi thì không còn lưu lại một vật gì cả."** Xưa thái tử Sĩ Đạt Ta khi tu thành Phật, Ngài cũng xác định: **"Thế Giới Siêu Hình Là Thế Giới Của Tướng Tri."**

Câu hỏi thứ hai của mọi người nêu lên tình cảm vui, buồn, quan tâm, ước muốn, giận dữ, tranh cãi của linh hồn để rồi nêu lên câu hỏi:

"Có một thế giới linh hồn ngoài thế giới con người đang sống không? Thế giới linh hồn hoạt động như thế nào? Có khả năng tác động gì vào thế giới của con người đang sống? Để đáp ứng mong muốn của linh hồn người thân, người sống dâng đồ cúng lễ, tiền bạc, đồ dùng hằng ngày (dưới dạng vàng mã) là đúng hay nhầm nhí? Linh hồn có tiêu vong đi không, hay là tồn tại mãi mãi?"

Để trả lời những câu hỏi này:

1- Ngoài hai trạng thái hình và bóng của cuộc sống con người hiện hữu trên hành tinh này thì không còn có thế giới linh hồn nào khác nữa.

Thế giới linh hồn mà người ta cảm nhận được là do năng lực của Tướng Thức trong mỗi người giao cảm với những từ trường bên ngoài do những người đã chết (được lưu giữ từ khi còn sống) và những người đang sống phóng xuất mà tạo ra.

Năng lực ấy (Năng Lực Ngoại Cảm) được phát triển là do tu tập các loại thiền định tướng hoặc bị tai nạn hay bị một cú "sốc" gì đó trong cuộc đời, khiến

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

cho phần nhóm tế bào não tưởng thức hoạt động, đó là trường hợp của các nhà ngoại cảm Bích Hằng (bị chó điên cắn), chó không có tâm linh gì cả.

2- Vì không có thể giới linh hồn nên nó không có sự sinh hoạt riêng, không có sự sống riêng.

Tất cả đều do Tưởng Thức của con người còn đang sống tạo ra, nên sự sinh hoạt của nó cũng mang đầy tính chất của con người: tình cảm vui, buồn, quan tâm, ước muốn, giận dữ, tranh cãi v.v...

Nếu quả chẳng có thể giới linh hồn của con người thì phải có sự sinh hoạt khác hơn con người, từ thực phẩm ăn uống, đến tình cảm, truyền thông, diễm đạt v.v... đều phải khác nhau.

3- Nếu có khả năng tác động vào con người thì có hai góc độ:

a- Gia hộ con người, giúp cho con người tiêu tai, thoát nạn, bệnh tật tiêu trừ. Đó là phá vỡ quy luật nhân quả làm cho cuộc sống thế gian này mất sự công bằng, loài người sẽ trở thành hung ác

b- Huy diệt loài người để cho thế giới linh hồn tăng trưởng. Đúng vậy, nếu có thể giới linh hồn thì phải diệt thế giới con người để thế giới linh hồn đông và lớn mạnh.

Vì thế trong hai điều kiện trên đây đều phi đạo đức và phi nhân quả cả. Vì thế nên thế giới linh hồn không được loài người chấp nhận. Nếu loài người chấp nhận nó có là tự loài người làm khổ loài người. Cho nên thế giới linh hồn không bao giờ có.

Những hiện tượng mà chúng ta cảm nhận và thấy thế giới linh hồn. Đó là do năng lực Tưởng Thức của người còn sống tạo ra, nó có hai trường hợp:

1. Không tin nó là thế giới linh hồn của người chết, mà biết sử dụng năng lực tưởng thức đó áp dụng vào cuộc sống hiện hữu của con người thì rất có lợi ích như việc tìm hài cốt liệt sĩ, báo động trước những tai nạn sẽ xảy ra v.v...

2. Nếu tin nó là thế giới linh hồn của con người, thì đó là một tai họa rất lớn, gây cho chúng ta bệnh tật và tai nạn "tiền mất tật mang". Nếu tin nó thì đời sống của chúng ta hoàn toàn bị lệ thuộc, mất tự chủ, sống thiếu đạo đức. Nếu có xảy ra điều gì thì cầu cúng van xin làm hao tiền tốn của và công sức.

Vì thế giới linh hồn không có, nên người thân của chúng ta chết là mất hết chỉ còn nghiệp lực tiếp tục tương ứng tái sinh luân hồi nên sự cúng lễ, tiền bạc, đồ dùng hằng ngày (dưới dạng vàng mã) hay tụng kinh cầu siêu v.v... thì có ích lợi gì. Điều chắc chắn là linh hồn không có mà đã không có thì những việc như trên là nhảm nhí.

Vì linh hồn không có thì làm gì có linh hồn tiêu vong hay tồn tại mãi mãi.

Ở đây chúng tôi không suy luận để tranh cãi mà là sự chứng nghiệm của bản thân chúng tôi. Nhập vào trạng thái Tưởng Thức thì chúng tôi bắt gặp thế giới linh hồn của con người qua năng lực Tưởng Thức của chúng tôi tạo ra, chứ

Linh Hồn Không Có

không phải thế giới linh hồn của con người có sẵn. Vì thế chúng tôi biết rất rõ ràng.

Hầu hết mọi người đều có khả năng nhìn thấy linh hồn, nghe thấy tiếng nói của linh hồn, nhìn thấy hài cốt lấp vùi dưới lớp đất dày mấy mét v.v... không riêng gì cháu Bích Hằng, nhưng chỉ vì mọi người chưa được triển khai Tướng Thức đúng mức hoạt động nên không thấy, không nghe được như cháu Bích Hằng mà thôi.

Khả năng đặc biệt ấy do một nhóm tế bào não bộ của Tướng Thức. Nếu các nhà y học và khoa học chịu khó nghiên cứu bộ não của con người thì sẽ khám phá ra rất dễ dàng.

4- Do sự không hiểu biết, mọi người cho rằng: những thông tin bí ẩn của anh Nhã, anh Liên, cháu Bích Hằng là những khả năng đặc biệt càng khó khám phá.

Sự thật không phải vậy. Bởi vì thế giới siêu hình không có, tức là không có linh hồn người chết, không có linh hồn thì làm sao có chất liệu quang học, y học, vật lý học mà khám phá. Nếu rời khỏi bộ óc con người mà khám phá thì chẳng bao giờ khám phá ra được thế giới linh hồn.

Cho nên, các nhà y học và khoa học hãy khám phá nơi bộ óc của những nhà ngoại cảm đang hoạt động thì có thể sẽ khám phá ra những từ trường của những tế bào não Tướng Thức phóng ra giao cảm với những từ trường còn lưu giữ trong không gian, những từ trường hình ảnh, âm thanh, sắc tướng, những hành động và tình cảm của mỗi con người trước khi chết đều còn lưu lại trong không gian.

Điều đó y học và khoa học có thể khám phá ra được. Nhưng có những điều mà khoa học và y học không thể khám phá ra được, đó là năng lực của Tướng Thức, năng lực đó có thể biến tạo ra hàng vạn vạn triệu triệu linh hồn con người chết và mỗi linh hồn người chết, từ hành động cử chỉ, lời ăn, tiếng nói đến đặc tướng, cung cách không sai khác như người đó lúc còn sống. Nhất là những linh hồn do Tướng thức của nhà ngoại cảm biến hiện ra, lại nói chuyện với nhà ngoại cảm, nhà ngoại cảm hiện giờ như người trung gian nói lại cho chúng ta nghe những sự việc xảy ra mà chỉ có những người thân trong gia đình mới biết. Chúng tôi xin nêu lên một ví dụ để quý vị dễ hiểu hơn.

Trong giấc mộng chúng ta gặp lại ông, bà, cha, mẹ đã chết cách 10 năm hoặc 20 năm, cùng lúc trong đó chúng ta cũng gặp lại những người còn sống như anh, chị, em, cô, bác và bà con hàng xóm. Chúng ta đừng hiểu nông cạn là những linh hồn người còn sống cùng với những linh hồn người chết về gặp chúng ta trong giấc mộng. Nếu quả chẳng những người còn sống xuất hồn gặp chúng ta thì những người ấy cũng phải nằm mộng như chúng ta. Nhưng sự thật những người ấy không có nằm mộng. Như vậy những người gặp chúng ta trong giấc mộng là gì?

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Đó là do năng lực Tưởng Thức của chúng ta biến hiện ra, nó có thể biến hiện một số lượng người và xe cộ đông đúc như chợ Bến Thành, nó có thể biến hiện ra một thủ đô lớn như thủ đô Hà Nội v.v...

Xét qua giấc mộng thì biết ngay năng lực Tưởng Thức trong giấc mộng chỉ bằng một phần trăm của Tưởng Thức cháu Bích Hằng khi tìm hài cốt liệt sĩ, và khả năng Tưởng Thức còn gấp trăm triệu lần khả năng Tưởng Thức của cháu Bích Hằng hiện giờ, khi nó có thể làm những việc còn siêu việt hơn. Cho nên những nhà khí công, nhà nhân điện đều dùng khả năng của tưởng thức trị bệnh.

Mọi người với hy vọng: **«Trung tâm nghiên cứu tiềm năng con người, xác nhận được sự tồn tại của linh hồn thì không những có ý nghĩa nhân văn mà còn có ý nghĩa về nhiều mặt khác, kể cả về hình sự (nếu người bị giết mà nói ra thì kẻ giết người tránh sao khỏi tội?), không những có ý nghĩa quốc gia, mà còn có ý nghĩa quốc tế.»**

Sự hy vọng của mọi người không thể thành đạt được, là vì linh hồn không có, chỉ có năng lực Tưởng Thức tạo ra mà thôi.

Vì thế, thiền xuất hồn là một phương tiện tu tập khai triển năng lực của Tưởng Thức. Khí công là một môn võ học tập luyện để triển khai năng lực Tưởng Thức, Mật Tông cũng là một pháp môn triển khai sự mầu nhiệm của năng lực Tưởng Thức, Nhân điện cũng là một phương pháp triển khai năng lực Tưởng Thức để trị bệnh, Tịnh Độ Tông triển khai năng lực Tưởng Thức tạo ra thế giới siêu hình Cực Lạc Tây Phương ảo tưởng, Thiền Tông là một pháp môn tu tập triển khai năng lực Tưởng Thức tạo ra ảo giác, Chân không, Phật tánh v.v...

Cho nên từ trong các tôn giáo cho đến những người có kiến thức khoa học chưa thấu suốt nền đạo đức nhân bản - nhân quả, nên tin rằng có thế giới linh hồn người chết, đó là một điều mê tín, lạc hậu mà trong thời đại này không thể chấp nhận và tha thứ được.

Vì sự thật hiển nhiên là không có thế giới linh hồn người chết, mà chỉ có sự biến hiện do năng lực Tưởng Thức của con người còn sống tạo ra. Vì thế Trung Tâm Nghiên Cứu Tiềm Năng Con Người có ra đời cũng chỉ loanh quanh nghiên cứu trong đống sách cũ của những người xưa, toàn là sách tướng do những nhà tướng học để lại. Nếu có nghiên cứu xa hơn thì cũng dựa vào những nhà nhân điện tướng, khí công tướng, xuất hồn tướng, võ công tướng, thiền tướng, định tướng, thần chú tướng, ngoại cảm tướng v.v.... Thì cũng không thể nào giải quyết được những gì mà mọi người mong đợi.

Còn nếu đem những nhà ngoại cảm áp dụng vào hình sự thì chúng tôi e rằng không chính xác, vì các nhà ngoại cảm không phải tự mình điều khiển cái năng lực đó, mà chính năng lực tự động của tưởng thức đó điều khiển các nhà ngoại cảm, nên có khi chính xác và có khi không chính xác, có nghĩa là Tưởng Thức của họ, lúc làm việc, lúc không làm việc. Cũng giống như trường hợp nhà ngoại cảm nam (Anh Nhã), lúc nó làm việc thì chính xác, lúc nó không làm việc thì anh mò mẫm như người mù dò đường.

Linh Hồn Không Có

Cho nên đem những hình bóng biến hiện linh hồn người chết của Tướng Thức vào việc lấy hài cốt liệt sĩ thì tốt nhất, còn về việc hình sự và quốc phòng thì cũng chẳng khác nào đem sự mê tín vào những vấn đề quan trọng của đất nước, thì chúng tôi e rằng không có lợi mà có hại nhiều hơn. Vì sự quốc phòng là do đạo đức nhân bản - nhân quả của toàn dân trong nước đó thịnh trị, hay chiến tranh đều do hành động ác thiện của họ. Cho nên các nhà ngoại cảm không thể tham gia vào chiến cuộc được, nếu có tham gia mà đoán sai thì bao nhiêu quân lính sẽ bị giặc tiêu diệt.

Bởi vì các nhà ngoại cảm không điều khiển được Tướng Thức của mình mà bị Tướng Thức của mình điều khiển lại mình.

Tóm lại bài viết này, vì lợi ích cho mọi người trên hành tinh này, chúng tôi nói lên sự thật, sự thật 100%. Chúng tôi nói lên không cần quý vị tin, mà chỉ cần đem lại sự lợi ích cho quý vị, để quý vị trở thành những người không mê mờ, mù quáng, mê tín v.v... để quý vị không dễ tin vào bất cứ một việc gì, nhờ đó quý vị không bị kẻ khác lợi dụng Tướng Thức lừa đảo.

Tướng Thức như con dao hai lưỡi, nếu quý vị biết dùng nó thì nó làm lợi ích cho quý vị, còn quý vị không biết dùng nó, thì nó trở lại làm khổ và làm hại quý vị.

Sự thật là sự thật, không thể nói khác được, chúng tôi nêu lên một sự thật, thời gian và sự tiến bộ của loài người sẽ xác chứng những điều này, những điều chúng tôi đã nói ngày hôm nay "Thế Giới Linh Hồn Là Do Tướng Tri, Chứ Không Phải Liễu Tri" mong quý vị suy ngẫm, vì nền đạo đức nhân bản - nhân quả mà loài người cần phải thực hiện để không làm khổ mình khổ người và tất cả chúng sinh.

Nếu quý vị tin có linh hồn người chết thì nền đạo đức sẽ mai một và loài người sẽ đánh mất một vật quý giá vô cùng.

CHÚNG TA SẼ LÀM GÌ, KHI BIẾT LINH HỒN KHÔNG CÓ?

Khi biết linh hồn không có thì những tục lệ thờ cúng từ xưa đến nay sẽ phải làm như thế nào để đúng với phong tục thờ cúng tổ tiên, ông bà, cha mẹ v.v... mà không trở thành mê tín, dị đoan, lạc hậu.

Đạo thờ cúng tổ tiên, ông bà là một đạo đức của dân tộc Việt Nam. Một đạo đức ân nghĩa sâu dày luôn tỏ lòng biết ơn **"Ăn quả nhớ kẻ trồng cây, uống nước nhớ nguồn."**

Thế mà từ lâu chỉ vì ông bà chúng ta từ xa xưa đã lầm lạc tưởng là có sự sống sau khi chết. Cho nên mới có sự cúng tế cầu an, cầu siêu, mới có làm tuần, làm tự, mới có mở cửa mả, đốt tiền vàng mã, kho đụn, quần áo bằng giấy cho người chết. Và vì thế, ngày tư ngày tết mới có đưa ông táo, rước ông bà v.v...

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Cho nên đạo thờ cúng tổ tiên, ông bà để tỏ lòng biết ơn đã biến trở thành đạo thờ cúng mê tín, dị đoan.

Khi thờ cúng mê tín dị đoan như vậy trong tinh thần của mọi người đều dựng lên một thế giới có linh hồn người chết. Vì thế, đến ngày giỗ, ngày Tết, ngày lễ thì làm mâm cao, cỗ đầy để cúng tế những linh hồn người chết mà họ tin tưởng rằng những linh hồn người chết này sẽ về thọ hưởng những thực phẩm của chúng ta dâng cúng.

Nếu quả chẳng có Linh Hồn người chết mà một năm chỉ có cúng một, hai ngày thì những ngày khác Linh Hồn sẽ chết đói mất. Quý vị cứ suy ngẫm có đúng không?

Đó là một việc làm mà người xưa thiếu cân nhắc suy tư. Chỉ biết tin theo **"xưa bày nay làm"** không cần phải dẫn đo suy nghĩ thiệt hơn, đúng hay sai. Nên người xưa mù quáng đã trở thành những người mê tín, lạc hậu rồi truyền thừa những điều mê tín này cho con cháu nhiều thế hệ mai sau. Đến ngày nay là một thời đại văn minh khoa học, thế mà tục lệ mê tín này vẫn còn tồn tại không bỏ được.

Con người thời đại này mà thiếu sáng suốt, sống trong điên đảo tưởng, điên đảo tình cảm, mê tín, lạc hậu v.v... thì sao được gọi là con người văn minh khoa học hiện đại hóa.

Người xưa đâu phải là thần thánh cái gì cũng biết, cái gì cũng làm đúng. Cho nên đâu phải những gì của người xưa làm là đều đúng hết sao?

Không có Linh Hồn mà bảo có Linh Hồn nên mới bày ra cúng kiếng. Nếu linh hồn thật sự ăn uống thì những linh hồn ông bà cha mẹ của chúng ta đã chết đói từ lâu, vì mỗi năm con cháu chỉ cúng bái tế lễ có một hoặc hai lần trong năm thì còn những ngày khác linh hồn lấy cái gì mà ăn. Quý Phật tử cứ suy ngẫm có đúng không?

Mà nếu linh hồn có ăn thật thì liệu chúng ta có làm nuôi những linh hồn này nổi không. Khi họ ăn không ngồi rồi mà còn rủ rê các linh hồn khác nữa.

Bởi có những phong tục tập quán lạc hậu và mê tín mà mọi người không chịu bỏ nên đành phải tốn hao một số tiền rất lớn về việc ma chay, tuần tự, cầu siêu, cầu an, đốt giấy tiền vàng mã một cách nhảm nhí, vô ích.

Như quý vị đều biết con người cũng là một loài động vật như bao nhiêu loài động vật khác, nhưng con người là một loài động vật cao cấp nên sự hiểu biết phát triển của con người lần lần tách ra khỏi loài động vật. Nhờ tách ra khỏi loài động vật nên con người không còn sống đời sống hoang dã như các loài động vật khác.

Sự tiến hóa từ cơ thể đến tinh thần của con người hôm nay chúng ta thấy rõ rệt. Con người có nhiều tiến bộ về mọi mặt. Chúng ta cứ thử đem so sánh người xưa với người nay từ cách thức ăn uống, cho đến cách thức ăn mặc và cuối cùng là ngôn ngữ. Loài người đã sử dụng một cách tiến bộ mà không có một loài thú vật nào trên hành tinh này sánh kịp.

Linh Hồn Không Có

Từ chỗ mê mờ chúng ta hiểu sai lầm con người có Linh Hồn, bây giờ chúng ta lại hiểu biết Linh Hồn không có. Cho nên cách thức lễ bái cúng kiếng là để tượng trưng lòng biết ơn sâu xa của chúng ta đối với những người đã khuất chứ không phải cúng cho linh hồn những thực phẩm về ăn uống. Sự cúng bái là để tỏ lòng biết ơn; là để kỷ niệm nhớ lại ngày mất mát to lớn trong kiếp làm người của chúng ta.

Cho nên chúng ta chọn lấy ngày mất mát đó làm một ngày kỷ niệm để con cháu đoàn tụ và cũng để nhắc nhở cho con cháu nhớ đến công ơn tổ tiên, ông bà, cha mẹ đã dày công để lại cho con cháu một sự sống có ý nghĩa.

Đứng trước những phong tục tập quán mê tín, dị đoan, lạc hậu chúng ta phải mạnh mẽ gạt bỏ đừng sợ những dư luận theo lối mòn của người xưa lên án như thế này, như thế khác. Đó là những người quá thủ cựu nhằm để bảo vệ những phong tục văn hóa hủ lậu, mê tín, lạc hậu.

Mục đích của chúng ta là gạt bỏ những phong tục mù quáng, mê tín, lạc hậu là vì những văn hóa mê tín, lạc hậu đó thường làm hao tiền, tốn công, tốn của mọi người mà chẳng có ích lợi gì thiết thực.

Chúng ta gạt bỏ những phong tục văn hóa mê tín, lạc hậu nhằm để xây lại một nền văn hóa có ý nghĩa đạo đức làm người. Vì làm người luôn luôn phải giữ gìn ơn nghĩa trọn vẹn của nền đạo đức dân tộc Việt Nam "ăn quả nhớ kẻ trồng cây, uống nước nhớ nguồn", mà không bị ảnh hưởng mê tín, lạc hậu v.v... của nước khác.

Trong cơ thể con người có năm uẩn, nhưng mỗi uẩn phải làm việc theo nhiệm vụ của nó. Nếu một con người bình thường thì có ba uẩn làm việc gồm như sau:

- 1- Sắc uẩn.
- 2- Hành uẩn
- 3- Thọ uẩn.

Ba uẩn này hoạt động thì con người không có gì mâu nhiệm, nhưng khi có Tướng Uẩn hoạt động với ba uẩn kia thì con người có nhiều điều mâu nhiệm mà trí thức con người không thể giải thích được, dù khoa học hiện đại cũng không làm sáng tỏ. Khi người ta không giải thích được những hiện tượng kỳ lạ của thân tâm con người thì người ta thường gọi là thiêng liêng hay là tâm linh.

Khi Tướng Uẩn hoạt động nơi hai bàn tay thì chúng ta gọi là Sự Mâu Nhiệm Của Những Bàn Tay. Thường Tướng Uẩn hoạt động theo sáu căn của con người, có khi đồng thời nó hoạt động cả hai căn, có khi nó chỉ có một căn, khi nó hoạt động vào đôi bàn tay thì nó sờ vào thân chỗ nào có bệnh là bệnh giảm bớt và lành hẳn. Chúng ta hãy đọc những câu chuyện sau đây thì sẽ rõ.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

SỰ MÀU NHIỆM CỦA NHỮNG BÀN TAY

Mùa thu năm 1989 tại Athen, thủ đô Hy Lạp, đã tiến hành Hội nghị Quốc tế về những phương pháp trị bệnh ngoài tiêu chuẩn. Tại hội nghị này người ta trao đổi và tặng cho cô Djouna Davitasivili huy chương vàng của Viện Hàn Lâm Ngoại giao Liên hợp quốc, và huy chương "Tiến sỹ y học".

Vậy cô Djouna là ai và có gì đặc biệt để xứng đáng được hưởng những phần thưởng cao quý này?

Cô Djouna sinh ra và lớn lên ở Cuban (Liên Xô cũ), hồi nhỏ cô đã cảm thấy có khả năng kỳ lạ mà người khác không có. Cô có khả năng trị các bệnh (cho bạn bè và người thân) như cục bướu, mụn cơm, hay cầm máu cho những vết thương nhẹ.

Ở thôn quê, nơi cô sinh sống, những bệnh lặt vặt đều được chữa trị bằng đôi tay của Djouna. Dù thời đó, người ta sẵn sàng kết luận là ma quỷ đồng bóng, nhưng mọi người không cho cô bé Djouna là phù thủy, vì trên thực tế cô chữa hết bệnh bằng tay không.

Và với đôi bàn tay nhiệm mầu này, Djouna đã cứu cha mình khỏi tử thần vì ông lên cơn động kinh lớn do chấn thương sọ não. Cô chỉ vuốt lên đầu người cha khi ông ngất đi, và ông đã khỏi.

Lớn lên Djouna vào đại học y khoa. Cái kiến thức y học giúp cô chữa trị tốt hơn. Với đôi tay mầu nhiệm, Djouna có thể chuẩn đoán bệnh mà không cần thiết bị dụng cụ y tế. Djouna đã đạt đến điểm cốt yếu: "Tất cả những gì đang sống đều phải có một môi trường sinh vật học."

Song nó tượng trưng cho cái gì?

Điều đó còn huyền bí.

Khi người ta không hiểu tại sao đôi bàn tay trị bệnh mầu nhiệm của Djouna như thế nào nên dùng những danh từ mù mờ để che lấp những gì khoa học và tri thức của con người chưa biết "**Tất cả những gì đang sống đều phải có một môi trường sinh vật học.**"

Những danh từ môi trường sinh vật học người ta không thể hình dung được sự sống trong vũ trụ, nhưng khi nói đến sự sống trong vũ trụ do một vòng tròn 12 nhân duyên, hễ duyên này có thì duyên kia có và khi hợp đủ 12 duyên thì thế giới đau khổ hiện bày. Nếu 12 duyên này bắt đầu diệt một duyên thì các duyên kia đồng thời diệt theo và như vậy thế giới khổ đau sẽ bị diệt. Cho nên nói môi trường sinh vật học là những danh từ khoa học. Vậy đôi tay của Djouna là môi trường sinh học gì?

Khi người ta không trả lời được thì bảo rằng đó là Tâm Linh. Vậy tâm linh là cái gì? Có phải chăng Tâm Linh là những gì mà con người không thể giải thích được phải không?

Linh Hồn Không Có

Đúng vậy khi những gì không giải thích được thì chỉ còn biết dùng những từ Tâm Linh để tránh né sự ngu dốt, sự không hiểu biết của mình.

Con người rất kỳ lạ, cái gì không hiểu, không giải thích được thì phủ nhận hoặc cho đó là Tâm Linh chứ không chịu khó tìm hiểu những điều Kỳ Lạ đó là do cái gì làm ra.

Theo chúng tôi nghĩ trên đời này không có cái gì Kỳ Lạ và cũng không có cái gì Mầu Nhiệm. Những kỳ lạ và mầu nhiệm là vì chúng ta chưa hiểu biết mà thôi. Có rất nhiều chuyện về đôi tay, vậy chúng ta hãy đọc tiếp "Sự Mầu Nhiệm Của Đôi Bàn Tay."

Vài nhà bác học và hầu hết những người không tin những điều kỳ lạ này đều phủ nhận. Nhưng đối với Djouna tuy không giải thích được nhưng nó vẫn tồn tại.

Đối với mọi người dù tin hay không tin nhưng đôi bàn tay trị bệnh của Djouna trị bệnh thì nó vẫn trị được bệnh.

Với bàn tay mình, Djouna điều trị được một số bệnh với chứng thực khoa học. Cô đã giúp các bác sĩ xác định đúng căn bệnh, phương pháp trị liệu tốt hơn. Năm 1988, tại Matxcơva đã xuất hiện cuốn sách "Tôi nghe bàn tay mình" của Djouna (Nhà xuất bản Khoa học Kỹ thuật Hà Nội dịch và xuất bản năm 1995). Cuốn sách này nói về khả năng Thiên Phú Tuyệt Vời và nỗi đau của chị khi chưa được công nhận, vì có nhiều người hiểu sai rồi bài xích.

Viện giám định Quốc gia Liên Xô năm 1989 đã quan tâm đến những kết luận của Bộ Y tế, chính thức công nhận phương pháp chữa bệnh bằng đôi bàn tay của Djouna.

Thế nhưng Djouna vẫn chỉ là người duy nhất có hai bàn tay mầu nhiệm qua gần ấy năm. Cô vẫn chưa hiểu nguyên nhân vì đâu mà có và chưa thể huấn luyện lại cho người khác hay cho cộng đồng biết chữa bệnh. Không hề có thể hệ thứ hai của Djouna biết chữa bệnh.

Đúng vậy chính Djouna tự không biết đôi tay của mình làm sao mà có khả năng trị bệnh như vậy. Hầu hết mọi người trên thế gian này cũng không hiểu biết huống là Djouna.

Những điều khó hiểu này chỉ có những người am tường Phật giáo tu hành chứng đạo thì biết rất rõ sự mầu nhiệm này từ đâu lưu xuất ra. Sự mầu nhiệm này thật sự thì không mầu nhiệm chút nào cả, nếu chúng ta biết rằng Tướng Ẩn trong thân chúng ta làm ra những sự mầu nhiệm này thì không còn gì là mầu nhiệm được nữa.

Theo Phật giáo, trong thân người có Năm Ẩn, Sắc Ẩn hoạt động thì con người sống bình thường không có cái gì là mầu nhiệm cả, chỉ khi nào Tướng Ẩn hoạt động thì tri thức con người không giải thích được nên gọi nó là Mầu Nhiệm. Nếu Tướng Ẩn hoạt động nơi căn nào thì căn đó mầu nhiệm. Như Djouna thì Tướng Ẩn hoạt động nơi đôi tay nên đôi tay của Djouna trị hết bệnh cho mọi người.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Ở Việt nam có một thời xuất hiện một ông thầy trị bệnh bằng nước lã, ông ta chỉ dùng tay mình rờ vào chai hoặc ly nước rồi cho người bệnh uống là bệnh hết, rồi lại có xuất hiện một ông thầy lá cây, cứ ông ta rờ lá cây bất cứ lá cây nào, khi được tay ông ta rờ vào rồi đem về nấu uống là hết bệnh.

Tất cả những hiện tượng này xảy ra đều do Tướng Uẩn hoạt động. Khi người ta không hiểu thì cho rằng: "Bao sự kỳ lạ quanh ta mà khoa học hiện đại chưa có lời giải trình thỏa đáng". Trái tim Thích Quảng Đức, nhục thân Vũ Khắc Minh và Vũ Khắc Trường để lại đang thờ tại chùa Đậu đâu có gì là lạ mà chỉ là sự không hiểu biết của mọi người mà thấy kỳ lạ.

Khi trái tim của Hòa Thượng Thích Quảng Đức đốt không cháy là do Tướng Uẩn của Hòa Thượng Thích Quảng Đức xen vào hoạt động trong khi ý chí dũng cảm ngút ngàn của Hòa Thượng quyết liệt chống lại chế độ độc tài kỳ thị tôn giáo của gia đình trị Ngô Đình Diệm.

Còn nhục thân của Vũ Khắc Minh và Vũ Khắc Trường được duy trì đến ngày nay còn để lại như hai bộ xương khô cũng là do Tướng Uẩn của hai Ngài, khi còn sống hai Ngài tu tập thân tâm đều rơi vào Không Tướng Định nên Tướng Uẩn của hai Ngài hoạt động tác dụng vào thân nên khi chết nhục thân hai Ngài không bị hoại diệt, sinh tương hô thối như các thân người khác. Cho nên khi biết Tướng Uẩn thì cuộc sống quanh chúng ta đâu còn cho là Bí Ẩn Kỳ Lạ, đâu còn cho là Tâm Linh.

Có một nhóm người không hiểu biết Tướng Uẩn nên khi nghe nói đôi tay trị bệnh của Djouna thì tuyên bố ở Việt Nam sẽ có những người biết dạy cho nhau cách tạo ra và sử dụng năng lượng sinh học (mà gọi là "nhân điện", "ngoại cảm", "trường sinh học"...) để chữa bệnh bằng đôi tay màu nhiệm, nhất là từ năm 1991 tới nay.

"Phương pháp chữa bệnh bằng năng lượng sinh học (nhân điện) đã được các nước trên thế giới công nhận như Liên Xô, Mỹ, Venezuela..."

Tính đến nay, ở nước ta có hàng ngàn đôi bàn tay màu nhiệm như vậy. Gia đình Nhân điện Việt Nam ra đời theo quy luật khách quan và nhu cầu bức thiết của cuộc sống đời thường. Bước đầu những người có "đôi bàn tay màu nhiệm" làm từ thiện, chữa bệnh cho những ai tự nguyện, kể cả các trường hợp đã cùng đường, sau khi qua nhiều bệnh viện, nhiều thầy thuốc.

Theo những tư liệu mà một số cơ sở nhân điện ở Việt Nam còn lưu giữ được (hồ sơ bệnh án, ảnh chụp, băng video, thư cảm ơn, giấy xác nhận...) thì họ đã tự chữa hoặc chữa cho người khác khỏi hoặc đỡ hẳn một số chứng bệnh như: hội chứng đau (đầu, cổ, lưng, tứ chi, bụng, ngực...) mất ngủ kéo dài, suy nhược, cao huyết áp, thấp khớp, hen suyễn, động kinh, suy tim, viêm tấy phần mềm...

Vậy đây, những điều bình thường đang xảy ra trong cuộc sống quanh ta, trong đó có những bàn tay màu nhiệm chữa bệnh bằng nhân điện - Năng lượng sinh học."

GS.TS. NGUYỄN ĐÌNH PHƯ

(Trong tập "Nhân điện - những phát hiện và ứng dụng" NXB VHNT 1996)

Linh Hồn Không Có

Chúng ta đã nghe GS. TS. Nguyễn Đình Phư quảng cáo Nhân Điện như bài viết trên đây. Vậy nhân điện là gì?

Người ta cứ nghĩ rằng trong mỗi thân con người có những dòng điện vô hình nhưng luyện tập có kết quả thì dùng nó sẽ trị được nhiều thứ bệnh. Khi luyện tập họ dùng cái gì để luyện tập, vì là nhân điện vô hình thì không thể dùng ý thức được, cho nên họ dùng TƯỚNG UẨN để tập luyện khi thành công trị bệnh được có phải là do TƯỚNG UẨN không?

Cô Djouna không dùng TƯỚNG UẨN luyện nhân điện mà tự đôi tay cô có công năng trị hết tất cả các thứ bệnh thì như vậy đâu phải là nhân điện. Khi quý vị luyện tập nhân điện thì quý vị cho cái gì trị bệnh đều là nhân điện hết sao. Trước khi có nhân điện quý vị đã dùng TƯỚNG UẨN để luyện tập như thế nào quý vị biết không? Nếu quý vị quả quyết có nhân điện trị bệnh mà bệnh nào cũng hết thì từ khi có nhân điện đến bây giờ thì bệnh viện sẽ đóng cửa vì còn ai đến bệnh viện trị bệnh. Quý vị đừng quảng cáo ca ngợi nhân điện nhiều quá mà thành quý vị nói không thật. Hiện giờ quý vị cứ đến bệnh viện mà xem. Bệnh viện không còn giường cho bệnh nhân nằm.

Nhân điện do luyện tập bằng TƯỚNG UẨN mới có nhân điện. Cho nên khi trị bệnh không phải bệnh nào cũng hết. Bệnh nhân nào hết bệnh là bệnh nhân ấy phải hợp với TƯỚNG UẨN của người trị bệnh tức là TƯỚNG UẨN người trị bệnh và người bệnh phải tương ứng còn nếu không tương ứng thì không bao giờ hết bệnh.

Đôi tay của Djouna tuy trị hết bệnh nhưng bệnh nhân nào có TƯỚNG UẨN tương ứng với TƯỚNG UẨN đôi tay của Djouna thì mới hết bệnh. Nên khi TƯỚNG UẨN không hoạt động thì đôi tay không còn màu nhiệm trị bệnh được nữa. Hầu hết những người trị bệnh bằng TƯỚNG UẨN thì chỉ có thời gian rồi sau đó không còn trị được ai cả.

Do biết TƯỚNG UẨN nên chúng ta không thấy có TÂM LINH, có sự MẦU NHIỆM mà đó chỉ là một sự hoạt động tự nhiên NĂM UẨN của con người. Nhưng tại sao người có TƯỚNG UẨN hoạt động mà cũng có người TƯỚNG UẨN không hoạt động.

Thường con người ai cũng có TƯỚNG UẨN, nhưng TƯỚNG UẨN vẫn nằm im lìm không hoạt động, chỉ khi nào có một cú "sốc" chết đi sống lại thì TƯỚNG UẨN mới hoạt động như nhà ngoại cảm Bích Hằng bị chó điên cắn.

Theo chúng tôi hiểu biết hiện giờ có một số người có khả năng TƯỚNG UẨN hoạt động. Để chứng minh được những điều này chúng ta nên nghiên cứu lại những chuyện đã xảy ra được báo chí và được viết ra thành sách. Chúng ta hiện giờ chỉ chịu khó nghiêm cứu thì sẽ biết rõ những điều kỳ lạ và mầu nhiệm.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

SỰ BÍ ẨN KỶ LẠ CỦA MỘT TRÁI TIM

Ngọn lửa tự thiêu của Hòa Thượng Thích Quảng Đức phản đối Mỹ – Diệm đã gần 40 năm đã đi vào lịch sử đấu tranh của giới Phật giáo Việt Nam chống xâm lược.

Thân xác Ngài sau 40 giờ hỏa táng, xương thịt của Ngài đã trở về tro bụi – nhưng kỳ lạ thay: trái tim của Ngài vẫn còn nguyên vẹn!

Khi miền Nam giải phóng – năm 1975, trái tim đó được chuyển gửi và giữ gìn ở Ngân hàng nhà nước Việt Nam và sau đó được đưa ra Hà Nội để các nhà Khoa học làm công việc nghiên cứu. Với người dân thì trái tim Hòa Thượng Thích Quảng Đức vẫn là điều bí ẩn. Nhưng đối với chúng tôi thì không có bí ẩn gì cả, vì đó là lúc Hòa Thượng còn sống trước cái chết tự nguyện, tự thiêu vì Phật pháp nên tinh thần ý chí dũng cảm sắt đá của Hòa Thượng rất mạnh, do đó TUỔNG UẨN của Hòa Thượng bắt đầu hoạt động trong ngọn lửa tự thiêu, vì thế trái tim không bao giờ cháy. Cháy làm sao được khi TUỔNG UẨN hoạt động mà người đời không hiểu gọi là màu nhiệm.

KHOA HỌC TÂM LINH CỦA CON NGƯỜI

Chúng tôi xin thuật lại một câu chuyện nữa mà người đời không hiểu cho rằng câu chuyện này kỳ lạ:

"Theo ông Dalai Lama thì khi trải qua một quá trình thiền định lâu dài con người có thể loại bỏ được những ý nghĩ và cảm xúc mang tính tiêu cực và thù địch. Trong khi đó các nhà tâm lý học Tây phương lại không đồng ý với luận điểm này. Họ cho rằng những ý nghĩ và cảm xúc như vậy là thuộc về bản sinh của con người. Đạo Phật Tây Tạng lại cho rằng luận điểm của Tây phương là không rõ ràng."

Thiền định của các ông Dalai Lama khác với thiền định của Đức Phật. Trong khi Đức Phật dạy: ***"Ý làm chủ, ý dẫn đầu các pháp và tu tập phải làm chủ các cảm thọ"*** thì các Dalai Lama lại dạy: ***"loại bỏ ý nghĩ và cảm xúc mang tính tiêu cực và thù địch."***

Các ông Dalai Lama dạy: ***"loại bỏ ý nghĩ mang tính tiêu cực và thù địch."*** Vậy lấy cái gì loại bỏ ý nghĩ mang tính tiêu cực? Các ông nói được mà các ông không biết lấy cái gì loại bỏ ý nghĩ ác

Trong khi Đức Phật dạy rất dễ hiểu: Lấy ý thức ***"Ngăn ác diệt ác pháp."*** Bởi trong kinh Pháp Cú dạy: ***"Ý làm chủ, ý tạo tác, ý dẫn đầu các pháp...."***

Sự chống đối giữa các nhà khoa học Tây phương và ông Dalai Lama chưa ngã ngũ ai đúng ai sai thì các nhà khoa học thí nghiệm cuộc ngồi thiền của Dalai Lama.

Linh Hồn Không Có

"Cuộc thử nghiệm diễn ra khi ông Dalai Lama đang ngồi thiền thì cho nổ một phát súng ngay bên cạnh. Nhưng lạ thay, ông Dalai Lama vẫn ngồi thiền bình thường không hề có một chút phản ứng nào – điều mà các nhà khoa học Mỹ chưa từng thấy ở bất kỳ một cuộc thử nghiệm trước đây!"

Khi các vị Dalai Lama **không ngồi thiền, không nhập định** tâm rất bình thường như mọi người **mà cho một tiếng nổ rất lớn gần bên** mà các vị Dalai Lama **không giật mình** thì đó các Ngài ở trong tâm bất động. **Đó mới chính là thiền định của Phật giáo**, còn các ông ngồi thiền nhập định mà không giật mình thì đó là tà thiền tà định của ngoại đạo

Khi thân tâm đều rơi vào Định Không Tưởng thì dù cho bom nổ bên cạnh thân tâm cũng không nhúc nhích. Bình thường mọi người nghe tiếng nổ lớn đều phản ứng giật mình, đó là một phản xạ tự nhiên nhưng ở người nhập định thì tâm bất động vì thế sự phản xạ tự nhiên cũng không còn.

Cho nên các nhà khoa học thử nghiệm với một người nhập thiền định thì sự thử nghiệm vẫn hoài công vô ích. Vì thiền định mà đem thử nghiệm với người bình thường thì cho đó là điều kỳ lạ, chớ sự thật không có gì kỳ lạ cả. Vì thiền định là Tưởng Uẩn hoạt động nên mới có Định Không Tưởng.

HOA NHIỆM MẦU VÔ ƯU

Chúng tôi xin thuật lại một câu chuyện nữa mà người đời không hiểu cho là mầu nhiệm:

Người ta nói đến hoa Vô Ưu là nói đến sự không buồn phiền, đó là người ta khéo tưởng tượng một Đức Phật sinh ra nơi gốc cây Vô Ưu có nghĩa là một bậc Thánh không còn phiền não.

Bao đời con người cũng hay tưởng tượng huyền thoại một đấng Giáo Chủ rồi bịa ra hoa Vô Ưu để ca ngợi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni là một bậc Thánh từ cung Trời Đâu Suất sinh về thế gian nên mới có những hiện tượng hoa Vô Ưu nở.

Hiện giờ ở Việt Nam người ta trồng cây Vô Ưu rất nhiều, hoa nở liên tục mùa nào cũng có hoa nở. Do đó chứng tỏ người ta khéo ca ngợi Đức Phật mà thành dối trá lừa đảo mọi người. Cho nên trên cuộc đời này đừng bao giờ nghe người ta nói mà hãy nhìn rõ mọi việc người ta làm rồi mới có tin.

Khi thấy hoa Vô Ưu tại đền thờ Phật và đền thờ đức Trần Nhân Tông tại TP Hồ Chí Minh ở Việt Nam mùa nào cũng nở thì người ta lại lý luận Phật giáo Việt Nam hưng thịnh.

Chúng ta hãy nghe trích bài ca ngợi Phật giáo Việt Nam của Ngô Văn Quán viết: **"Đức Phật ra đời, do năng lượng bởi nguồn tâm vô nhiễm của Ngài đã chiêu cảm cho Vô Ưu nở hoa. Đạo Phật truyền vào Việt Nam được sự gia trì của Phật, các Tổ, các Thánh Hiền, các bậc Giác Ngộ của dân tộc với năng lượng của nguồn tâm vô nhiễm đã chiêu cảm để đất nước và**

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

con người Việt Nam thăng hoa. Cũng có thể do tâm Phật của những hội viên Trung tâm trong cả nước phát nguyện và quyết tâm ứng dụng những lời Phật dạy vào cuộc sống đã giúp cho mọi người thăng hoa trong tâm hồn, hăng hái xây dựng đất nước. Chính tâm từ bi ấy đã chiêu cảm cho loài hoa này nở liên tục.” Lời ca ngợi này có đúng không?

Phật giáo Việt Nam đang đi lên hay đang xuống dốc, nếu chúng ta không làm thì Phật giáo Việt Nam đang lúng túng trước hai ngã đường, không biết sẽ đi đường nào: Nam Tông và Bắc Tông. Nam Tông thì ức chế tâm, còn Bắc Tông thì mê tín. Còn con đường chính gốc của Phật giáo làm chủ sinh, già, bệnh, chết thì không biết đâu mà tu tập.

Còn hoa Vô Ưu nở hay không nở thì có liên hệ gì với tâm con người. Nếu bảo rằng nhờ hoa Vô Ưu nở thì Đức Phật đâu cần tu tập làm gì. Sáu năm khổ hạnh tưởng như thân xác Ngài như gần chết, nếu không nhờ bát sữa của cháu bé chăn bò thì Đức Phật có chứng đạo được không?

Trong sự tu tập rất gian khổ vô cùng, nhất là khi chưa biết pháp tu tập còn mò mẫm đường đi như người mù dùng gậy dò đường. Vì thế Đức Phật phải dũng cảm phát nguyện: **“Nếu không chứng đạo thì nát xương không rời khỏi cội bồ đề.”** Như vậy hoa Vô Ưu nở hay không nở có gì liên hệ với sự tu tập của Đức Phật đâu.

Cho nên ở đời người ta hay theo dục vọng và ca ngợi một cách vô lý, thế mà ai cũng nghe và tin theo một cách mù quáng, thật là điên đảo tưởng mà không biết.

NHÀ SIÊU NGOẠI CẢM VANGA

Chúng tôi xin giới thiệu một câu chuyện nữa mà người đời không hiểu cho là màu nhiệm:

Nhà siêu ngoại cảm Vanga là một nữ tiên tri người Bungari đã làm cả thế giới phải ngưỡng mộ lên khuôn mặt, với đôi mắt không nhìn thấy ánh sáng của bà, như vậy bà Vanga là một người mù.

Một người cháu của bà thuật lại: **“Mỗi khi bà tiên tri một việc gì thì mắt bà tự nhiên tái nhợt, miệng thốt ra những điều khó hiểu, giọng nói bỗng to lên một cách không tự nhiên, tiếng nói không giống bà, thậm chí đầy đe dọa, làm chúng tôi kinh ngạc vì cái sức nào đó tiềm ẩn trong bà.”**

Quý vị lưu ý lời thuật lại ở trên của người cháu bà, khi bà Vanga muốn tiên tri một điều gì thì toàn thân bà không còn bình thường, giống như có ai nhập xác bà. Theo chúng tôi hiểu không có ai nhập xác bà cả mà chỉ có Tưởng Uẩn của bà hoạt động. Cho nên tất cả những hiện tượng gọi là tâm linh đều hoàn toàn do Tưởng Uẩn mà chỉ có Phật giáo mới vạch trần bộ mặt tâm linh màu nhiệm của thế giới siêu hình.

Linh Hồn Không Có

CÔ GÁI CÓ ĐÔI MẮT THẦN KỲ

Nữ bác sĩ quân y Trịnh Tường Linh mới 23 tuổi, người Thiểm Tây Trung Quốc có đôi mắt thần kỳ mà không ai lý giải nổi, nhìn cành hoa thì cành hoa đứt ngang, nhìn cá thì cá chết.

Dùng tai đọc chữ, nếu ai viết một tờ giấy rồi xếp lại nhét vào tai Tường Linh thì Tường Linh đọc không sai chữ nào cả.

Dùng đôi mắt nổi được chỉ đứt, kim gãy và cũng đôi mắt đó nhìn thì kim gãy và chỉ lại bị đứt.

Dùng đôi mắt khám bệnh, Trịnh Tường Linh đã khám bệnh cho 4 vạn người. Bệnh nhân thuộc mười mấy tỉnh thành ở Trung Quốc đã mời cô hội chẩn.

Dùng đôi mắt khám thai nhi như máy X quang, như máy siêu âm B và máy rà quét CD.

Ở đây chúng ta thấy rất rõ, nếu mọi người không hiểu biết đều cho tai và mắt Tường Linh là mầu nhiệm, nhưng sự thật không có mầu nhiệm chút nào cả, chỉ Tường Uẩn của Tường Linh hoạt động ở tai, ở mắt thì việc làm như trên của Tường Linh làm rất dễ dàng.

Trên đời này không có gì mầu nhiệm vì thân người có năm uẩn đầy đủ khả năng làm bất cứ việc gì, nhưng năm uẩn có chịu làm việc hay không, nếu chịu làm việc thì người nào cũng giống như người nào. Người ta chỉ thấy có người làm được và có người không làm được, vì thế mà mọi người mới cho nó là mầu nhiệm.

Tất cả mọi sự mầu nhiệm chẳng qua chỉ là Tường Uẩn hoạt động mà thôi.

Chúng tôi xin kể lại một số người có khả năng tưởng uẩn hoạt động như sau:

1- Cháu Bích Hằng người Việt Nam đã nổi tiếng là nhà ngoại cảm có một cảm nhận chính xác tìm hài cốt liệt sĩ.

2- Bà Vanga người Bungari có đôi mắt không bị thời gian ngăn cách.

3- Trịnh Tường Linh người Trung Quốc có đôi lỗ tai nghe chữ, có đôi mắt nhập định đã cắt đứt cành hoa, nổi chỉ và nổi kim bị gãy, nhìn cá cá chết.

4- Ông B.Kajinxki người Liên Xô (cũ) có ý thức giao cảm với mọi việc xảy ra (thần giao cách cảm).

5- Trung sĩ Ivan Petrov người Liên Xô (cũ) nằm mộng thấy mọi việc xảy ra đúng như thật.

6- Ông Nguyễn Văn Chiều chữa bệnh bằng đôi tay, khi bị điện cao thế giật tưởng ông đã chết vì cơ thể bị bỏng nặng, nhưng khi ông tỉnh lại được và dùng

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

đôi tay của mình vượt các vết bỏng liền phục hồi lại như xưa. Ông Chiêu cũng nghe được những âm thanh của những người đã chết.

7- Nguyễn Thị Hằng được hồn liệt sĩ Nguyễn Văn Tự nhập vào dẫn tìm hài cốt anh ta.

8- Trương Thị Phước nằm mộng thấy đúng như thật.

9- Em trai liệt sĩ Nghiêm Xuân Phú theo giấc mộng tìm hài cốt của anh.

10- Hài cốt Nguyễn Bá Hòa được một người bạn đồng đội 13 lần đi vào Nam tìm kiếm, đó là bác sỹ Trần Văn Bản.

11- Đỗ Bá Hiệp có khả năng tìm hài cốt như cháu B.H. Tìm hài cốt người con cho bà mẹ Mỹ.

12- Phạm Văn Mẫn có khả năng tìm hài cốt như cháu B.H.

20- Một cháu gái bé khi thấy bộ hài cốt liệt sĩ được người cha dấu trong khóm chuối hoang hồn ngất xỉu, khi tỉnh dậy cháu bé như người mất hồn giống như người lên đồng nhập xác.

21- Nguyễn Văn Liên người tỉnh Hải Dương thường ngồi tại nhà dùng Tượng Uẩn của mình giao cảm chỉ cho những người thân của các liệt sĩ đi tìm hài cốt, tìm đầu được đầy. Ngay cả giữa thành phố Hà Nội ông chỉ cho những người thân tìm hài cốt những người đã bị giặc Pháp sát hại trong nhà giam Hỏa Lò.

22- Năm Chiến tức là Bùi Đăng Chiến người Thăng Bình (Quảng Nam – Đà Nẵng), ông đã từng đảm nhiệm những chức vụ như: phó Bí thư Huyện đoàn; Trưởng công an xã, vào năm 38 tuổi ông bị một cơn bệnh thập tử nhất sinh. Hai năm sau bệnh tật qua khỏi, bỗng một hôm ông bị “nhập đồng” và tìm được nơi chôn người chết dưới lớp đất sâu. Sau này trước khi mỗi lần tìm hài cốt ông phải thắp nhang, lâm râm khấn khứa... Rồi lặng người theo kiểu “nhập đồng” mới chỉ mọi người tìm hài cốt.

Đây là một hiện tượng ngoại cảm, đó là cách thức để Tượng Uẩn hoạt động. Cho nên ngoài Tượng Uẩn con người không có cách thức nào giao cảm với các tử trường người còn sống cũng như người đã chết.

23- Nguyễn Thị Nghi người tỉnh Hải Dương chữa được bệnh điên, bệnh mắt, tìm xác người chết bị mất tích, tìm mộ bị thất lạc. Cô chỉ ngồi tại nhà mà hướng dẫn mọi người bằng khả năng của mình qua chiếc đĩa cũ và hai đồng tiền xu để gieo quẻ âm dương như những ông thầy bói ở nơi đền thờ Bà Chúa Xứ, Trần Hưng Đạo, Quan Thánh Đế Quân, Bà Chúa Tiên, Bà Đen v.v... Đó cũng là một hành động đánh thức Tượng Uẩn hoạt động.

24- Phạm Ngọc Hiền dùng con lắc để tìm hài cốt liệt sĩ, có khi dùng quả trứng vịt còn sống đặt trên đầu đĩa. Con lắc và đầu đĩa đều có một lực hút, vậy lực hút từ đâu mà có. Có phải từ hài cốt liệt sĩ không? Ngoài Phạm Ngọc Hiền thì mọi người dùng con lắc và đầu đĩa sao không có sức hút. Như vậy rõ ràng không có linh hồn người chết mà lực hút đó có từ anh Phạm Ngọc Hiền. Lực hút của anh Phạm Ngọc Hiền do đâu mà có?

Linh Hồn Không Có

Lực hút của anh Phạm Ngọc Hiền do từ Tượng Uẩn của anh hoạt động mà có. Do sự hoạt động này tác động vào sáu căn của con người mà mọi người không biết nên mới gọi là Tâm Linh Mẫu Nhiệm.

CHUYỆN CÓ THẬT Ở TRƯỜNG TRƯNG VƯƠNG

Ngày 20 - 07 - 2003, khi tới trường Trưng Vương (Hà Nội) công tác, bằng khả năng đặc biệt của mình, Phan Bích Hằng - người từ lâu được coi là nhà ngoại cảm tài năng đã phát hiện ít nhất chừng 7, 8 bộ hài cốt vẫn còn nằm dưới lòng đất trong khuôn viên trường, đồng thời xác định cả tên và vị trí nằm của 3 bộ hài cốt nói trên. Chị đã đề nghị với trường, khi nào có điều kiện, những hài cốt này sẽ được khai quật.

Dịp may đó đã đến khi dự án cải tạo nâng cấp trường được chính thức phê duyệt và thi công. Ngày 15 - 9 - 2004, ba bộ hài cốt nói trên đã được tìm thấy ở đúng vị trí chị đã xác định, với những đặc điểm đúng như nhận định ban đầu của chị.

Ngay sau khi phát hiện ra hài cốt (mà Bích Hằng khẳng định là của chiến sĩ cảm tử trong trận 60 ngày đêm chiến đấu bảo vệ Thủ đô mùa Đông năm 1946), Bích Hằng đã báo cho Trung tâm Nghiên cứu Tiềm năng đặc biệt của Con người, nơi chị đang là cộng tác viên.

Vấn đề này, giáo sư Đào Vọng Đức (Giám đốc Trung tâm) và nhà văn - tiến sỹ - Thiếu tướng Chu Phác (Chủ nhiệm Bộ môn) trước đó đã cử ba nhà ngoại cảm khác với tính chất độc lập trắc nghiệm. Tất cả đều xác nhận thông tin này là chính xác.

Nhưng trớ trêu thay, theo bản sơ đồ của Bích Hằng và ba nhà ngoại cảm kia thì vị trí của ba bộ hài cốt lại nằm ngay dưới chân cầu thang nhà C (còn gọi là dãy Côn Sơn - giáp đường Lý Thường Kiệt), không thể vì lý do đó mà khai quật được.

Cho mãi tới ngày 15 - 9 - 2004, trường Trưng Vương chính thức bàn giao mặt bằng để khởi công. Theo hình thức xây cuốn chiếu nên dãy nhà Côn Sơn được phá dỡ trước. Ngay sau đó, Trung tâm Nghiên cứu Tiềm năng đặc biệt của con người và Phan Bích Hằng đã có cuộc trao đổi với nhà trường và bên thi công, đề nghị được tìm kiếm hài cốt nói trên. Ngay trong hai ngày khai quật đầu tiên (23 và 24 / 9) ở đây đã tìm được hai bộ hài cốt và tới 25 / 9 là bộ hài cốt thứ 3 ở đúng vị trí trong sơ đồ của Bích Hằng đã khẳng định. Đông đảo đại diện các cấp ngành, cùng các thầy cô giáo Trường THCS Trưng Vương đã chứng kiến việc làm trên.

Điều đặc biệt là mặc dù những bộ hài cốt đã khá mủn, nhưng các đặc điểm nhận dạng trên từng bộ đều khớp với những tình tiết mô tả của Bích Hằng một năm trước đó như: ông D. là người hy sinh đầu tiên. Hài cốt của ông D. bị mất sọ khi ông vừa nhô người lên khỏi giao thông hào thì bị pháo địch phạt ngang, đồng đội thương ông nên trước khi chôn đã lấy chiếc bát (loại Bát Tràng thời đó

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

có đáy bằng, thành đứng) úp lên cổ (hiện hay chiếc bát đó được đặt trong tiểu cùng hài cốt có tên là D). Bích Hằng còn cho biết chị đã "nói chuyện" và biết được tên và chức danh của ba người hy sinh, nay là ba bộ hài cốt nói trên, đó là Phan Hào (còn gọi là Hào Professeur) - trung đội trưởng, Nguyễn Văn Dư (còn gọi là Dư đen, Dư còi) là trung đội phó, chính trị viên và Nguyễn Văn Đăng. Cả ba đều thuộc Trung đội 1, Đại đội 1, Tiểu đoàn 77, hy sinh ngày 21-12-1946.

Ông Hàn Thụy Vũ - đại tá, hiện là phó trưởng bộ môn Cận Tâm lý, nguyên phóng viên báo Quân đội nhân dân, trước đây cũng là chiến sĩ Trung đoàn 48 - Trung đoàn Thăng Long (hai trung đoàn của Hà Nội là Thủ đô và Thăng Long) xác nhận: Về tiểu sử trung đội trưởng Phan Hào đã được nhắc đến trong cuốn lịch sử 60 ngày đêm toàn quốc kháng chiến.

"Trung đội của ông Hào còn được gọi là Tiếp hoàn quân, chọn lọc toàn những trí thức, giỏi tiếng Pháp. Đêm 19 rạng ngày 20, các lực lượng vũ trang, nhân dân thủ đô Hà Nội và các thành phố nổ súng chiến đấu - toàn quốc bước vào cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp xâm lược. Ngày 20 / 12, Chủ tịch Hồ Chí Minh kêu gọi toàn quốc kháng chiến. Cũng trong ngày 20 / 12 / 1946, bộ đội ta và quân Pháp giao tranh ở Tòa thị chính (tức UBND thành phố Hà Nội ngày nay), Bưu điện và Bắc Bộ phủ. Các chiến sĩ của ta tuy lực mỏng nhưng đã dũng cảm ngăn cản được nhiều đợt tấn công của giặc Pháp, cầm cự được 01 ngày để cho nhân dân và bộ đội chủ lực rút qua cầu Long Biên về chiến khu an toàn.

Đến ngày 21-12-1946, địch tăng cường lực lượng viện binh nên đã chiếm được một số chốt, trong đó có chốt ở Trường THCS Trưng Vương. Và ba ông Hào, Dư, Đăng có thể đã hy sinh trong ngày 21-12" (Theo báo Hà Nội Mới điện tử 15 / 11 / 2004).

Chuyện có thật ở trường Trưng Vương do cháu Bích Hằng giao cảm hưởng dẫn lấy hài cốt là một sự thật, nhưng chúng ta phải xác định cháu Bích Hằng làm sao lại có khả năng đó mà mọi người khác không có, không làm được.

Qua câu chuyện tìm hài cốt cô Khang em gái của giáo sư Trần Phương chúng tôi đã xác định rất rõ ràng. Cháu Bích Hằng có khả năng đó được là nhờ Tướng Uẩn của cháu hoạt động. Tướng Uẩn của cháu hoạt động là nhờ nọc độc chó dại. Cháu không chết mà lại có sự giao cảm với các tử trường bên ngoài bằng hình thức như linh hồn người chết nhập và nói chuyện với cháu. Toàn bộ những sự việc này xảy ra đều do năng lực Tướng Uẩn của cháu.

HIỆN TƯỢNG NGƯỜI CHẾT SAO CƠ THỂ CÒN GIỮ NGUYÊN VẸN NHIỀU NĂM THÁNG

These are the pictures of St. Bernadette who died 122 years ago in [Lourdes](#), France and was buried, her body was only discovered 30 years ago after the church officials decided to examine her body. Her body is still fresh until today and if you ever go to [Lourdes](#), France you can see her body in the church in Lourdes. Her body does not decay because during her lifetime, the

Linh Hồn Không Có

mother of Jesus would always appear to her and give messages and advice to all mankind on the right way to live on this earth.

(Đây! Những bức tranh của nữ thánh Bernadette đã chết cách đây 122 năm tại Lourdes, nước Pháp và được chôn, xác của cô chỉ được khám phá cách đây 30 năm sau khi người của nhà thờ quyết định khám tử thi. Xác của cô vẫn còn tươi tới tận nay và nếu có dịp rảnh tới thăm Lourdes, nước Pháp bạn có thể thấy thi thể của cô trong nhà thờ tại Lourdes. Xác của cô không thối rữa bởi vì trong thời gian cô còn sống, mẹ của chúa Jesus đã hiện ra với cô và cho cô những tín hiệu cùng lời khuyên đến nhân loại sống đúng có đạo đức trên trái đất này.)

Many miracles have taken place in this place of Lourdes and still do until today. These pictures show her body after 122 years.

(Nhiều hiện tượng lạ đã diễn ra tại chỗ này của Lourdes và cho tới tận ngày nay. Những bức tranh này cho thấy xác cô sau 122 năm).

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Nhìn xác chết của cô Bernadette cách đây 122 năm mà vẫn còn tươi như người đang ngủ. Tại sao một người chết cơ thể không bị vi khuẩn hủy hoại mà lại còn tươi như người đang ngủ?

Thân xác ấy còn lưu giữ tại nhà thờ Lourdes ở bên Pháp. Đây là một bằng chứng cụ thể mà không ai lý giải dù các nhà khoa học cũng không giải thích được. Vậy có bàn tay thần thánh nào đã giúp cho thân xác của cô Bernadette không hư hoại?

Muốn biết rõ điều này chúng ta hãy đọc câu chuyện kể về đời sống của cô Bernadette thì thấy rất rõ không có bàn tay nào cả mà chỉ có tưởng uẩn của cô đã giữ gìn thân xác suốt 122 năm. Thật là tưởng uẩn của mỗi con người đã làm nên những phép mầu kỳ diệu mà không ai ngờ được. Nếu một người nào biết cách tu tập làm cho tưởng uẩn hoạt động thì trong cuộc đời không còn có một sự việc gì xảy ra mà người ta gọi là mầu nhiệm hay là tâm linh nữa

Thiên nữ Bernadete

Vậy chúng tôi xin mời quý vị tiếp tục đọc "**Vài sự kiện về cuộc đời thôn nữ Bernadette**" do Đức Long thuật lại như sau: "VietCatholic News (Thứ Tư 26 / 03 / 2008 10 : 46)

Linh Hồn Không Có

Bernadette sinh ngày 7 tháng 01 năm 1844 trong căn nhà kinh doanh máy xay bột ông Boly, đến tháng 02 năm 1856, gia đình dọn về ở căn phòng "Cachot", Cachot là phòng giam nhà tù xưa. Từ ngày 11 tháng 02 đến 16 tháng 06 năm 1858, Đức Mẹ đã hiện ra 18 lần với Bernadette. Ngày 18 tháng 01 năm 1862, Đức Cha Laurence, giám mục giáo phận Tarbes công nhận sự thật Đức Mẹ hiện ra. Ngày 04 tháng 07 năm 1866, Bernadette xin vào Dòng thánh Gilard, dòng nữ tu Bác Ái ở Nevers. Ngày 30 tháng 10 năm 1867, Bernadette tuyên khấn và lấy tên là chị Marie-Bernard. Tháng 09 năm 1874, Bernadette ngã chứng bệnh hen kinh niên, và mất ngày 16 tháng 04 năm 1879. Ngày 08 tháng 12 năm 1933 được Đức Thánh Cha Piô XI phong thánh.

Gia đình Bernadette rất nghèo. Cha là chủ tiệm một máy xay, bị phá sản, gia đình sống dựa vào những công việc nhỏ nhặt. Họ ở trong căn nhà tù cũ được cải dụng bởi vì nhà tù này trước đây tối tăm và hại cho sức khỏe. Họ có bốn người con, đêm ngủ chung một giường. 14 tuổi mà Bernadette chẳng hề biết đọc, chỉ biết nói tiếng thổ ngữ (bigourdan).

Lúc xưng tội với cha Pomain, cha phó xứ, Bernadette thú nhận với Ngài rằng: "có một người nữ trẻ xinh đẹp ...". Anne Bernet, người viết tiểu sử thánh nhân Bernadette, nhận xét: "mọi người luôn có những lời lẽ thiếu tế nhị và nhã nhặn với Bernadette"(1). Khi sự kiện được tiết lộ, hàng trăm người dẫn Bernadette đến núi đá Massabielle và hỏi "Bà là ai?". Ngày 25 tháng ba, người nữ trả lời: "Que soy era Immaculada Conception" (**Ta là Đấng vô nhiễm nguyên tội**). Bốn năm trước đó, Đức Giáo Hoàng Piô IX đã công bố *tín điều vô nhiễm nguyên tội*, nhưng tín điều này chưa được thông dụng đối với tín hữu công giáo lúc bấy giờ, Bernadette cũng không hiểu ý nghĩa tín điều đó. Vì bệnh hen kinh niên, Bernadette được ở nội trú tại nhà dưỡng lão Lỗ Đức, sau đó vào Dòng nữ tu Bác Ái ở Nervers, chị mất tại đây năm 1879, ở tuổi 35, Bernadette được phong hiển thánh năm 1925 và phong thánh năm 1933. Người Nữ xinh đẹp và Bernadette trong những lần hiện ra

Từ ngày 11 tháng 02 đến ngày 16 tháng 06 năm 1858, Đức Trinh Nữ hiện ra với Bernadette 18 lần. Những lần hiện ra không ai thấy Người, ngoài Bernadette. Lần hiện ra sau cùng, ngày 16 tháng 06, Bernadette không đến hang núi đá, vì bị cấm vào hang, cô sang bên kia bờ sông Gave (đối diện hang núi đá). "Chưa bao giờ tôi thấy Người đẹp đến thế", Bernadette cho biết.

Cảnh tượng diễn ra dưới triều đại vua nước Pháp Napoléon III, tại Lỗ Đức, thị trấn miền Pyréné. Ngày 11 tháng hai năm 1858, Bernadette Soubious, lúc đó còn là một thiếu nữ rất trẻ, đi nhặt củi cùng với em gái và một cô bạn, bên bờ sông Gave, ở chân núi đá Massabielle có một cái hang, phía trên có một *lỗ* (tiếng Pháp: *anfractuosité*), theo giải thích: lỗ là nơi, chỉ địa điểm hiện ra, Đức chỉ danh nhân, là tên Đức Mẹ. Hai từ này ghép lại thành địa danh "**Lỗ Đức**". Từ nơi tắm tối ẩm ướt này, một tia sáng khác thường phát ra thu hút sự chú ý Bernadette, và cô thấy một "*người nữ trẻ xinh đẹp*" hiện ra.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

1. Lần hiện ra thứ nhất, thứ 5 ngày 11 tháng 02, Bernadette kể lại rằng: *"Người Nữ ấy mặc áo trắng dài, đầu đội khăn trùm trắng, lưng thắt đai xanh dương và trên đôi chân có bông hồng màu vàng."* Hai cô bé kia thì không thấy gì. Bernadette làm dấu thánh giá và lần hạt với Đấng hiện ra. Sau khi đọc kinh, Người biến mất.

2. Lần thứ hai, chủ nhật ngày 14 tháng 02. Bernadette cảm nhận được sức mạnh nội tâm thôi thúc cô đến hang đá, dù cha mẹ cấm đoán. Năn nỉ mãi cha mẹ cho phép đến hang đá. Sau khi đọc xong một chục hạt, Bernadette thấy Người xuất hiện, Bernadette rảy nước thánh và đọc kinh lần hạt với Người. Người Nữ cười và bái đầu. Khi đọc kinh xong, Người Nữ lại đi mất.

3. Lần thứ ba, thứ 5 ngày 18 tháng 02. Bernadette đọc kinh lần hạt với Người và hỏi tên Người: *"Chị có thể cho biết tên?"*. Người Nữ trả lời: *"Không cần thiết đâu"*, Người nói với Bernadette *"Con muốn làm vinh danh Ta tại chốn này trong 15 ngày? Ta không hứa làm cho con hạnh phúc ở thế gian này, nhưng thế gian khác"*.

4. Lần hiện ra thứ tư, thứ 6 ngày 19 tháng 02. Bernadette đọc kinh lần chuỗi với Người, nến thắp sáng trong tay. Phong tục thắp nến dâng Đức Mẹ có từ đây.

5. Lần thứ 5, ngày 20 tháng 02, Đức Trinh Nữ dạy Bernadette đọc kinh riêng. Sau đó Người biến mất, khiến Bernadette mang nỗi buồn man mác.

6. Lần thứ 6, ngày 21 tháng 02. Người Nữ hiện ra với Bernadette từ sáng sớm. Sau đó, cha Pène và viên cảnh sát Jacomet chất vấn Bernadette. Viên cảnh sát bắt Bernadette kể lại điều cô đã thấy. Cô bé nói với ông ta bằng tiếng thổ ngữ "Aqhero" nghĩa là điều lạ *"Bernadette lần chuỗi với Người Nữ."*

7. Lần thứ 7 vào ngày 23 tháng 02, Bernadette đang đọc kinh, thì Người hiện ra.

8. Lần thứ 8, thứ tư, 22 tháng 02, Người Nữ ban sứ điệp sám hối: ***"Hãy sám hối! Ăn năn! Hãy đền tội! Hãy cầu cùng Chúa cho kẻ có tội. Hãy hôn lên đất để kẻ tội lỗi biết sám hối."***

9. Lần hiện ra thứ 9, vào thứ 5 ngày 25 tháng 02. Đám đông nói với Bernadette: *"Cô có biết rằng nói ra những điều vậy người ta cho rằng cô điên?"*. Bernadette trả lời: *"Người Nữ bảo tôi uống nước suối... Tôi chỉ tìm được ít nước bùn, Người bảo tôi ăn cỏ gần nguồn nước, thế rồi Người biến mất và tôi đi luôn"*. Người Nữ khuyên: ***"Con hãy uống nước và tắm nước suối này. Hãy ăn cỏ nơi đây"***.

Linh Hồn Không Có

10. Lần thứ 10 & 11 vào thứ bảy và chủ nhật 27 tháng 02. Bernadette uống nước suối và làm cử chỉ sám hối. Ngày 28, hơn 1000 người tham dự cuộc nhập định "extase", Bernadette cầu nguyện, hôn lên đất và bò bằng đầu gối. Sau đó Bernadette bị đưa về nhà ông thẩm phán Ribes, bị dọa bỏ tù.

12. Lần thứ 12 vào thứ hai, ngày 01 tháng 02, hơn 1500 người trong đó có một linh mục bao quanh Bernadette tại hang đá Lỗ Đức. Ban đêm, một cô bạn sở tại, tên Cathrine Latapie, đến hang đá nhúng tay vào suối nước, tay của cô liền cử động được.

13. Lần thứ 13 vào thứ 3, ngày 02 tháng 03. Người Nữ giao cho Bernadette đem sứ điệp cho các linh mục. Người nói: "*Hãy đi nói với các cha đến đây rước kiệu và xây dựng tại đây một ngôi nhà nguyện*". Bernadette nói điều đó với cha Peyramale quản xứ Lỗ Đức. Cha Peyramale chỉ muốn biết một điều: "Nếu Người thực sự muốn một nhà nguyện thì mong cho biết tên Người và cho hoa hồng nở ở hang đá". Sau đó, có minh chứng cho thấy, vào giữa đông mà hoa hồng ở hang đá vẫn nở.

14. Lần hiện ra thứ 14, vào thứ 3 ngày 03 tháng 03. Từ 7 giờ sáng, đã có mặt hơn 3000 người. Bernadette đến Lỗ Đức nhưng không thấy hiện ra. Sau khi tan trường, cô nhận thấy trong thâm tâm có tiếng gọi của Người Nữ, liền tới hang đá và hỏi tên Người Nữ, Người Nữ trả lời bằng một nụ cười.

15. Lần thứ 15, vào thứ 5, ngày 04 tháng 03. Đám đông khoảng 8000 người chờ đợi phép lạ, hết một chục hạt vẫn thấy im lặng. Vị cha xứ Peyramale cắm trại tại chỗ, trong 20 ngày, Bernadette không đến hang đá.

16. Lần thứ 16 vào thứ 5 ngày 25 tháng 03. Tên của Người được biểu lộ, nhưng hoa hồng trên chân Người Nữ không nở như những lần hiện ra trước. Người ngước mắt lên trời cầu nguyện, đôi tay giăng hướng xuống đất và nói: "**Ta là Đấng Vô Nhiễm**". Bernadette thấy vậy, liền chạy đi nói lại với mọi người điều cô thấy mà không thể hiểu. Những lời tường thuật của Bernadette làm cho vị cha xứ Peyramale vốn dững cảm cũng phải bối rối.

17. Lần thứ 17, vào thứ tư ngày 07 tháng 04. Bernadette cầm nến sáng trong tay. Lửa cháy trên bàn tay mà không bị bỏng. Sự kiện ngay lập tức được bác sỹ Bouzous ghi nhận.

18. Lần cuối cùng vào thứ 6 ngày 16 tháng 06, Bernadette cảm nhận được tiếng gọi huyền bí ở Lỗ Đức, nhưng vì cấm vào hang đá, nên cô sang phía bên kia bờ sông, đi trên đồng cỏ Ribère, đối diện với sông Gave, thấy Đức Trinh Nữ "*xinh đẹp hơn bao giờ hết*".

Ngay từ đầu, theo chân thánh nữ Bernadette, các người bệnh tật vệt vàng về Lỗ Đức, họ cho biết được lành bệnh. Giáo Hội tỏ ra thận trọng vấn đề này:

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

trong 150 năm qua, Giáo Hội chỉ mới công nhận 67 phép lạ, mặc dù phòng y tế trong tâm Lữ Đức ghi nhận đã có 2000 trường hợp lành bệnh không thể giải thích được. (1) "Anne Bernet, Bernadette, Tempus", p. 384) (Nguồn: *Assomption & oeuvres và báo Figaro*)

Đức Long

XIN THẦY CHO CON HỎI

Qua câu chuyện về thánh nữ Bernadette, con biết rằng khi còn sống tưởng uẩn của bà làm việc cho nên bà có những hiện tượng lạ là thấy được mẹ của chúa Jesus và làm được nhiều hiện tượng lạ khác. Nhưng con cũng vì tò mò xin Thầy giải thích thêm cho rõ. Cám ơn Thầy. Kim Quang

1- Khi một người chết mà thân xác còn tươi như vậy là họ do tu tập pháp gì mà có?

Đáp: Khi một người chết mà thân xác còn tươi như vậy là do họ tu tập Tưởng Pháp. Ở đây cô Bernadette do lòng tin tuyệt đối nên tưởng cô hoạt động chứ không phải do tu tập.

Tưởng cô Bernadette đã 18 lần hoạt động và như vậy tưởng cô rất dễ xử dụng khi cô muốn là nó hoạt động. Đọc trong bài chúng ta thấy rất rõ như: lửa cháy trên bàn tay mà không bị phỏng, Đức Trinh Nữ hiện ra nhiều lần cô đã thấy qua tưởng.

Người nào muốn luyện tưởng hoạt động thì dùng tưởng hơi thở từ trên đầu đi xuống chân rồi từ chân đi vòng ra sau lưng rồi chạy theo xương sống trở lên đầu và hơi thở cứ đi vòng tròn như vậy gọi là chuyển pháp luân. Đó là luyện tưởng hơi thở.

Khi ức chế ý thức không cho niệm khởi như Thiền Đông Độ biết vọng liền buông, tham thoại đầu, tham công án v.v..., đó là tu tập về tưởng không, người này tu tập như vậy sẽ nhập vào Không Vô Biên Xứ Tưởng. Khi người này nhập vào không vô biên xứ tưởng rồi bỏ thân xác thì thân xác người này còn nguyên vẹn không tan rã hôi thối.

2- Người theo đạo thiên chúa không có tu định, vậy tại sao họ lại có thể để lại thân xác như vậy? Bằng cách nào tưởng của họ hoạt động? Do quá tin vào có thiên chúa chăng?

Đáp: Tưởng do lòng tin vào Thiên Chúa, tưởng cô Bernadette hoạt động. Nhờ tưởng hoạt động nên thân xác cô không hư hoại.

3- Có phải tưởng của họ đang hoạt động cho nên thân xác không hủy hoại?

Đáp: Đúng vậy, tưởng của cô Bernadette đang hoạt động nên thân xác cô không hủy hoại

Linh Hồn Không Có

4- Những người có thân xác như vậy đã tái sinh chưa? Hay có phải tái sinh không?

Đáp: Việc tái sinh không liên hệ với thân xác người chết. Khi người vừa tắt thở là nghiệp của người ấy tương ứng đã tái sinh làm một người khác rồi. Nghiệp cô Bernadette đã tái sinh làm một người khác, còn thân xác cô không hư hoại là do tướng uẩn trong thân cô hoạt động bảo vệ nên thân xác cô giống như người đang ngủ, một giấc ngủ dài 122 năm và còn tiếp tục nữa nếu tướng uẩn cô còn hoạt động. Tướng uẩn trong con người là một pháp mầu, là một điều kỳ lạ mà người nào cũng có, nhưng người có tướng hoạt động và người có tướng chưa hoạt động. Vì thế mà mọi người không biết nên cho là pháp mầu, cho là những điều kỳ lạ.

6- Có những hiện tượng lạ nói rằng nhiều người bị bệnh viêm thẳm bà thì được chữa khỏi bệnh? Điều đó được giải thích như thế nào?

Đáp: Đã nói đến tướng thì trị bệnh cho người khác là một việc dễ dàng, chỉ cần hai tướng tương ứng nhau trong một từ trường thì người có bệnh sẽ lần lần hết bệnh. Cho nên có người bệnh đến thăm thân xác cô Bernadette là về nhà hết bệnh, nhưng có người lại không hết bệnh. Đó là tướng người bệnh tương ứng với tướng của cô Bernadette đang hoạt động để bảo vệ thân xác cô.

7- Có cách nào làm cho thân xác đang tươi như vậy tan rã không? Hay là cứ để theo thời gian sẽ tan rã?

Đáp: Chỉ cần một người nhập vào Thức Vô Biên Xứ Tướng thì sẽ bắt gặp tướng thức của cô Bernadette và giúp tướng thức cô ngưng hoạt động thì thân xác cô tan rã tức khắc.

Còn nếu để tướng thức của cô Bernadette hoạt động thì thân xác cô không bao giờ tan rã.

MỘT LINH HỒN NHIỀU THỂ XÁC

"Một vị Tăng ở Tây Tạng đã nói cuộc đời chỉ là một sân khấu. Diễn tại sân khấu này đóng vai một người nghèo khó, nhưng ở một sân khấu khác, người đó lại hóa thân thành vị công tử, có thể là do sự lựa chọn vai diễn của người đó."

Lời nói của vị Tăng Tây Tạng chứng tỏ ông ta chẳng biết gì về Phật giáo. Ông nói theo sự truyền thừa thuyết Linh Hồn Đi Tái Sinh của loài người từ xưa đến nay, chứng tỏ các vị Tăng Tây Tạng chỉ mang hình thức Tăng chứ thật sự không phải là tu sĩ Phật giáo. Các Ngài đang theo tu theo ngoại đạo Bà La Môn nhưng mượn danh là Tăng sĩ Phật giáo để lừa dối giả.

Phật giáo thì cấm các đệ tử của mình không nên thị hiện thần thông còn các ông Lạt Ma thì chuyên luyện thần chú để thể hiện cầu vòng, biết chuyện quá khứ vị lai của người khác để làm cho mọi người phục mình. Vì thế nói đến Tây Tạng thì người ta kèm theo danh từ Huyền Bí. Có những tác giả họ hiểu như thế

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

nào xứ Tây Tạng mà dám ghép **Tây Tạng Đất Phật Huyền Bí**. Trong khi Đức Phật sinh ra ở Ấn Độ, còn các sư Tây Tạng tu hành có làm chủ bốn sự đau khổ chưa?, mà dám cho Tây Tạng Đất Phật Huyền Bí.

Tu thành Phật cũng giống như một người bình thường, có gì huyền bí đâu?

Các sư Tây Tạng cũng sợ chết như mọi người, khi Trung Quốc qua xâm chiếm đất nước này thì các ông Lạt Ma chạy trốn sang bên Mỹ.

Khi Trung Quốc đặt nền cai trị đất nước này, biến đất nước này thành một nơi du lịch của Trung Quốc, muốn quyến rũ du khách đông đảo nên đặt cho cái tên đầy hấp dẫn "**Tây Tạng Huyền Bí**", nghe cái tên ai cũng muốn đến đó tham quan một lần, nhưng các ông Lạt Ma tu hành như các sư thầy ở Việt Nam có khác chỗ nào đâu.

Có ông Lạt Ma nào tu tập làm chủ bốn sự đau khổ: Sinh, Già, Bệnh, Chết chưa?

Vậy mà huyền bí để làm gì hay để quyến rũ những người hiếu kỳ. Huyền bí để xây dựng thế giới siêu hình, để xây dựng một Linh Hồn bất diệt, để đi ngược lại lời dạy của Đức Phật, để diệt nền đạo đức nhân bản - nhân quả của loài người.

Đừng lấy các sư Tây Tạng mà xây dựng thành một đất nước Huyền Bí, vì các sư Tây Tạng tu hành có ra có tới đâu, chỉ đọc thần chú hiện cầu vòng để lừa bịp thiên hạ. Tu hành mà lừa gạt mọi người như vậy thì tự các Ngài Lạt Ma rất xấu hổ cho người trước đã làm mà người sau phải chịu lấy tiếng xấu muôn đời.

Chúng ta ai cũng biết Phật giáo đã xác định rõ ràng: "Con người có thân ngũ uẩn là do nghiệp thiện ác. Như vậy Nghiệp Thiện Ác Đi Tái Sinh chớ đâu phải Linh Hồn đi tái sinh.

Nếu quả có Linh Hồn đi tái sinh thì Linh Hồn đâu có ngu dại điên khùng mà chọn chỗ nghèo, chỗ con bò, con heo, con gà, con vịt, con cá, con tôm, con trùng, con dế v.v... mà tái sinh. Phải không quý vị?

Nếu có Linh Hồn Tái Sinh thì thế gian này toàn là ông chủ không có người làm công, còn trong cuộc sống hiện tại trong xã hội ông chủ thì ít mà công nhân thì nhiều, như vậy Linh Hồn quá ngu si phải không, thưa quý vị?

Nếu có Linh Hồn Đi Tái Sinh thì thế gian này toàn là người giàu, nhưng sự thật trong xã hội hiện tại người giàu thì ít mà người nghèo thì vô số kể, như vậy Linh Hồn quá ngu si. Phải không quý vị?

Nếu có Linh Hồn Đi Tái Sinh thì thế gian này toàn là con người, nhưng sự thật trên hành tinh của chúng ta đang sống thì con người lại quá ít mà loài vật thì vô số kể, như vậy Linh Hồn quá ngu si. Phải không quý vị?

Cho nên Linh Hồn có là do những người sống trong ảo tưởng dựng lên để nuôi hy vọng mình có một cái gì vô hình mà luôn luôn trường tồn mãi mãi. Do những điều lý luận trên đây chúng tôi xác nhận và bảo thẳng cho mọi người biết

Linh Hồn Không Có

Linh Hồn Không Có. Chỉ có nghiệp thiện ác của mọi người đi tái sinh mà thôi. Đó là luật Nhân Quả không sửa đổi hay bóp méo nó được.

Nếu ai bảo có Linh Hồn là những người không thông suốt Phật giáo, không hiểu biết Luật Nhân Quả.

Chúng tôi xin thành thật khuyên những người viết sách về tâm con người trong góc độ Tôn giáo, chỉ khi nào tu hành làm chủ Sinh, Già, Bệnh, Chết thì mới viết sách, còn chưa làm chủ bốn sự đau khổ này mà viết sách là viết theo Tưởng giải của mình, viết sách như vậy dạy người tu Thiền là giết người mà không cần gươm đao quý vị ạ!. Người chưa chứng đạo giống như người mù, cho nên quý vị đừng viết sách nữa và xin cáo lỗi với độc giả bốn phương để thu hồi những tập sách đó lại.

Viết sách là làm lợi ích cho mọi người chớ không phải viết sách cầu danh, cầu lợi.

Có một cuốn sách đề tựa "Một Linh Hồn Có Nhiều Thể Xác" tác giả biết chắc có Linh Hồn thật hay sao mà dám đặt tên sách như vậy. Muốn viết sách về Linh Hồn thì nên dựa vào lời dạy của Đức Phật mà viết. Khả năng mình biết gì trong thân người mà dám cho trong thân con người có Linh Hồn. Một mình không hiểu biết mà muốn cho mọi người cũng không hiểu biết như mình sao?

Người nào chưa hiểu biết về Linh Hồn mà dám xác định có Linh Hồn là người nói vọng ngữ đệ nhất. Xin quý vị tránh xa những người không thành thật với mình vì những người này còn tiếp tục nói vọng ngữ nữa. Cho nên ở đời cái gì biết chắc thì nói còn chưa biết thì thôi. Đừng làm hay mà thành dở.

Ở đây Linh Hồn là một việc cần phải làm sáng tỏ, bởi vì nó không có, nhưng từ xưa cho tới nay mọi người luôn cho rằng có, nhưng cho có mà không xác định được. Bởi vì nó có là do truyền thuyết từ xa xưa đến nay đã ăn sâu vào lòng con người, nó đã trở thành một **Phong Tục Linh Hồn** chớ không có **Linh Hồn Thật Sự**. Cho nên muốn dẹp bỏ nó không phải trong một ngày một giờ mà dẹp được.

Muốn dẹp nó phải bền chí, phải đủ sức thuyết phục mọi người phải dẹp sạch những sách vở nói về Linh Hồn với sự tưởng tượng của các nhà văn, nhà báo.

MỘT NGƯỜI ĐÃ CHẾT SAO CÒN ÓI MÁU TƯƠI

Có một Phật tử kể: chúng tôi có một ông chú, ông chú có hai đứa con, một trai một gái.

- Cậu con trai thì rượu chè be bét
- Cô con gái thì đàn điểm trai gái toàn là những người hư thân mất nết.

Khi ông sắp chết, ông cấm không cho hai đứa con để tang, nhưng hai đứa nhậu nhẹt và dẫn bạn bè về quây phá trong đám tang làm cho cô bác bất bình.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Lúc bấy giờ thân xác ông đang liệm trong một chiếc áo quan bằng thủy tinh, vì thế mọi người đều nhận thấy máu tươi trong miệng ông trào ra.

Có người hỏi tại sao người chết rồi mà còn tức tối đến nỗi máu tươi chảy ra miệng?

Người chết rồi nhưng thân xác chưa hủy hoại nên tướng còn đang hoạt động, nếu khi thân hủy hoại tan nát còn một đồng thịt hôi thối thì tướng ngưng hoạt động.

Tướng còn hoạt động thì tham, sân, si, mạn, nghi người đó còn đủ, vì thế con cái không nghe lời dạy bảo, cứ quậy phá, dù lúc bấy giờ thân xác đã chết tức là thân xác ngưng thở chớ toàn bộ thân ngũ uẩn còn nguyên vẹn thì tức giận ỏi máu là một lẽ bình thường, vì tai mắt, mũi, miệng họ còn nguyên vẹn có hao mất căn nào đâu.

Cho nên người không hiểu tướng là hết thở thân xác như một khúc cây. Hiểu như vậy là sai, thân xác người mới chết không phải là khúc cây, khúc gỗ. Họ không thở nhưng tướng của họ vẫn cảm nhận tất cả mọi sự việc xảy ra xung quanh bên ngoài, lúc bấy giờ người chết cũng giống như người đang chiêm bao. Khi nào giấc chiêm bao mất là họ mới chết thật.

Khi mới chết chúng ta đừng vội tắm liệm mà hãy để thân xác người chết nằm ngay ngắn trên giường như người nằm ngủ.

Hiện giờ nghiệp lực của họ đã tương ứng tái sinh luân hồi thành người hoặc thành loài vật khác rồi. Những người tạo nghiệp ác thường khi sống ăn thịt chúng sinh nên khi chết nghiệp ăn thịt chúng sinh tương ứng đi tái sinh làm loài vật để trả nhân quả để người và loài vật khác ăn thịt lại.

Người sống bằng thực phẩm thực vật thì tránh nghiệp tái sinh làm loài vật và cơ thể ít bệnh tật. Cho nên người ăn rau quả sống an vui và trường thọ hơn người sống bằng thịt chúng sinh

ĐƯA ANH TRỞ LẠI QUÊ NHÀ

Thiết nghĩ trong cuộc đời của một con người ai mà chẳng có không ít những niềm vui mênh mộng và có cả những nỗi buồn vô tận. Nhất là đối với những gia đình trong những năm tháng đất nước có chiến tranh, hình ảnh người vợ trẻ ôm đứa con bé bỏng đưa tiễn chồng ra mặt trận... họ lặng lẽ nuốt nước mắt vào trong, dành cho ngày gặp lại. Và sau bao năm, chiến tranh đã lùi xa - người vợ trẻ ngày nào, bây giờ trên mái tóc đã bạc - người ra đi mãi chẳng thấy về?!

Đó là trường hợp của gia đình chị Trần Thị Nghĩa ở xã Bình Minh, huyện Kiến Xương, tỉnh Thái Bình - giữa những ngày giặc Mỹ mở rộng chiến tranh ở cả hai miền Nam Bắc (1965), anh Đoàn Văn Cờ, chồng của chị - một bộ đội phục viên đã nhanh chóng trở lại quân ngũ. Ngày anh lên đường, chị Nghĩa hai tay ẵm đứa con gái nhỏ tiễn chân anh... và rồi có ai ngờ cho mãi đến khi cả hai miền đất

Linh Hồn Không Có

nước tràn ngập niềm vui đại thắng, chị Nghĩa mới biết tin chồng qua mảnh giấy báo tử: anh Đoàn Văn Cờ, chồng chị đã hy sinh ngày 13 / 8 / 1986 tại... "mặt trận phía Nam" (!).

Trước nỗi đau tử biệt, chị Nghĩa chỉ còn biết âm thầm lặng lẽ đau xót phận mình và thương cho đứa con cô, suốt bao năm ròng mong gặp mặt cha.

Giống như nhiều gia đình có người thân còn "nằm" lại trên các chiến trường, dù xa xôi cách trở, chị Nghĩa đã cùng các anh chị em trong nhà và nhất là sự quyết tâm của cháu Hoa – con gái duy nhất của liệt sỹ, đã bằng mọi cách liên hệ với các đồng đội cũ của anh còn sống để thăm dò nơi chôn cất di hài. Các bác, các chú và cả các cô đã cùng cháu Hoa lần dò đến nhiều nơi. Song tất cả chỉ là "mò kim đáy biển". Mãi năm 1994, gia đình mới nhận được tin báo của Ban chính sách Bộ chỉ huy quân sự tỉnh Kon Tum - thì nỗi buồn lại càng thêm sâu nặng! Bởi đó là những lời an ủi, vì chính họ cũng không biết phần mộ liệt sỹ Cờ hiện giờ đang "yên nghỉ" ở nơi đâu!? Chốn trận địa năm nào, gió núi vẫn ào ào, mưa rừng vẫn ngày đêm xối xả...

Cho mãi cuối năm 2003, tức là sau 34 năm ngày liệt sỹ Đoàn Văn Cờ hy sinh, cháu Thiêm - người cháu cùng huyết tộc mới gặp cô Năm Nghĩa - một nhà ngoại cảm có uy tín, được báo chí ca ngợi có khả năng tìm mộ liệt sỹ thất lạc. Cô Năm Nghĩa đã dùng phương pháp đặc biệt của mình để tiếp nối thông tin với những người đã khuất. Qua cô Năm Nghĩa - liệt sỹ Cờ đã chỉ cho người thân trong gia đình, rằng mộ của anh nằm trên một bìa rừng, phải đi qua Huyện Đắc Tô: đây là cầu, đoạn kia là cống và quãng xa xa là khu vực nhà rông...

Liệt sỹ còn chỉ rõ mộ của mình nằm ở phía Tây cách 20 mét của một con suối, đầu quay về phía núi. Phần bên trên, sau 35 năm trên mộ không còn dấu vết. Tỉ mỉ hơn, nay trên mộ có những cây mắc cỡ (xấu hổ) nở hoa màu tím. Tấm vải bạt mà đồng đội cuộn xác để chôn, hiện có góc đã bị trời lên trên mặt đất. Mộ của anh ở vị trí đầu tiên, kế đó phía bên trái là mấy ngôi mộ nữa là của những chiến sỹ quê miền Nam (có kèm theo tên tuổi và địa chỉ là các liệt sỹ Nguyễn Đức Tâm, vợ là Bùi Thị Ngoạt ở phường Tân Hiệp, TP. Biên Hòa; liệt sỹ Bùi Văn Trọng, có con là Hoàng Văn Thọ ở thị trấn Bình Ba, Bà Rịa...). Cuối cùng liệt sỹ Cờ thúc giục:

"Các em hãy nhanh chóng đưa anh về, kéo mùa mưa này chắc các anh không còn trụ nổi..."

Qua bước đầu "nằm" được thông tin coi là hệ trọng, những người thân trong gia đình liệt sỹ hẳn còn niềm vui dào dạt nào vui hơn? Và chặng đường thực hiện, dù khó khăn đến mấy, nhưng đã có cô Năm cùng đi và đến đâu cũng gặp người dẫn đường chỉ lối - mọi trở ngại cũng đã qua đi. Mấy gia đình của liệt sỹ Nguyễn Đức Tâm; Bùi Văn Trọng... cùng đi tìm mộ đã toại nguyện niềm mong đợi.

Riêng có liệt sỹ Đoàn Văn Cờ là người miền Bắc - theo lời kể lại của ông Nguyễn Minh Châu, em rể của liệt sỹ... "Ngày hôm ấy, từ bến xe Gia Lai, hai vợ chồng tôi mua 3 vé xe khách Bắc-Nam - trong đó có một vé dành riêng cho anh.

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

Trên đường đón và cũng là đưa anh của chúng tôi về rất an toàn. Tới Phủ Lý, tại đây có khá đông đủ anh chị em cùng các cháu công tác và sinh sống ở Hà Nội, Hải Dương... Lại có cả vợ chồng con cái của cháu Thiêm từ Tp. Hồ Chí Minh... tất cả đang túc trực và chuẩn bị sẵn sàng xe cộ, rất trân trọng đón hài cốt của anh với một niềm vui hòa quyện trong nỗi buồn khôn ngăn giọt lệ... Trên đường về Thái Bình, qua cầu Tân Đệ khá hiện đại hôm nay, chúng tôi cố ý cho xe chậm chậm để anh được lắng nghe những âm thanh quá khứ của con phà năm xưa, khi anh cùng đồng đội sang sông thẳng tiến vào Nam.

Xe vừa xuống khỏi chân cầu, đây rồi! Cháu Hoa con gái của anh! Cháu Ngọc con rể của anh, các cháu Long và Linh, cháu của anh. Và còn đây, có không ít những người thân đang chờ, đang đợi. Chỉ tiếc rằng chị Nghĩa vợ anh hiện đang ốm nên đành phải ở nhà chờ anh nơi cổng, như những ngày nào.

Đó là lúc đông đủ anh em, bà con trong gia tộc, trong làng xóm đã có mặt đông đủ để đón nhận di hài của một người chiến sỹ ngày ấy đã ra đi... Trong những tiếng nghẹn ngào nức nở... tôi hiểu, với chị Nghĩa - ngày ấy tiễn chồng lên đường, chị đâu có mong sau này đón anh trở về trong niềm vinh dự được là vợ của một anh hùng liệt sỹ! Trước anh linh của người đã khuất - chúng em và các cháu xin được đôi chút tự hào là đi tìm được di hài của anh đem về trong nỗi ngóng trông gần suốt đời chị”.

Mộ của anh đã được nằm trong nghĩa trang liệt sỹ của huyện... Trong nỗi đau mất mát có lẫn niềm vui mừng rằng: sau 35 năm anh đã trở về với bao niềm thương nỗi nhớ.

Trần Ngọc Lân

(Viết theo lời kể của ông Nguyễn Minh Châu và tài liệu của Liên hiệp khoa học thông tin UIA).

Đưa Anh Trở Về làm cho mọi người có người thân đã hy sinh năm xuống trên mảnh đất quê hương đã không cầm được những giọt nước mắt. Phải rồi! Chúng ta khóc cho những người chưa được mang hài cốt về tận quê nhà, và cũng không biết những hài cốt ấy hiện giờ còn ở đâu. Chẳng hạn như em trai của chúng tôi - Lê Văn Tân, xương cốt em ở đâu? Mẹ đã chết lâu rồi, khi còn sống mỗi khi nhắc đến em, mẹ không cầm được nước mắt, mỗi chiều tựa cửa nhìn về phía bước chân em đi mà nước mắt mẹ cứ tuôn trào không dứt.

Lúc bấy giờ, em biết sao không? Anh chỉ khuyên lớn mẹ: **Mẹ đừng khóc nữa mẹ, mai một em con sẽ về, khi nhiệm vụ làm xong.**

Lời an ủi mẹ như vậy, nhưng chính anh cũng không cầm được những giọt nước mắt của mình. Vì biết bao giờ nhiệm vụ giải phóng đất nước mới xong. Giặc thì ào ạt súng đồng đại bác, xe tăng thiết giáp, còn quân đội mình đánh giặc bằng tầm vông vạt nhọn. So hai lực lượng thì biết rằng đất nước muốn giải phóng thì phải hy sinh biết bao người con thân yêu của Tổ quốc.

Linh Hồn Không Có

Ngày nay đất nước thống nhất, độc lập hòa bình, mọi gia đình có con em hy sinh thì rủ nhau đi tìm hài cốt qua các nhà ngoại cảm, họ đi khắp nơi trong nước, còn gia đình mình thì sao?

Gia đình mình đâu có người làm quan lớn thì biết dựa vào đâu mà tìm hài cốt em mình, nhiều khi người ta còn bảo em mình theo giặc chết. Thật là đau lòng. Những anh cán bộ làm tình ủy viên Tây Ninh năm xưa họ đã đưa em tôi thoát ly gia đình vào chiến khu lập bộ đội để đánh giặc. Bây giờ lần lượt họ đã chết gần hết chỉ còn một vài anh chị em vì quá già nên phải hưu trí.

Nỗi đau của gia đình còn biết nói với ai bây giờ. Cha mất, mẹ mất anh em lần lượt cũng chết theo, những thế hệ con cháu về sau còn có ai biết không, nếu không có những trang sử gia đình thì ngày mai con cháu còn lấy đâu làm chứng cứ. Gia đình từ ông, cha, anh em và chị em đều đem công sức và máu xương tô đắp cho quê hương xứ sở.

Để kết thúc tập sách này **chúng tôi xin khẳng định Linh Hồn Không Có mà chỉ có Tưởng Uẩn hoạt động mà thôi.**

NÓI CHUYỆN VỚI NGƯỜI ÂM

Sau khi kết thúc tập sách này thì chúng tôi nhận được một tài liệu "Nói Chuyện Với Người Âm." Nói chuyện với người âm toàn là những người có học thức, xem thể mới biết kiến thức con người dù có học thức bao nhiêu, nhưng khi đứng trước những hiện tượng của Tưởng Uẩn thì không giải thích được. Khi không giải thích nổi thì chỉ còn biết dùng hai chữ Tâm Linh để tránh né sự ngu dốt của mình.

Tâm Linh là cái thứ gì?

Chẳng qua Tâm Linh mà mọi người đều hiểu biết, đó là Linh Hồn người chết. Linh Hồn người chết chẳng qua là ảo tưởng của mọi người đặt ra qua những hiện tượng mà ý thức con người không giải thích được. Khi viết tập sách "Một Linh Hồn Có Nhiều Thể Xác", tác giả chưa biết chắc mà dám khẳng định: **"Điều tôi muốn nói là hầu hết những phần quan trọng của chúng ta như là Linh Hồn sẽ tồn tại vĩnh viễn."**

Câu này bác sĩ phát biểu quá sớm do sự lợm lặt những trạng thái tưởng của bệnh nhân mà nói ra như vậy sẽ làm mất giá trị của một bác sĩ chưa nghiên cứu Phật giáo tường tận. Trong lúc Đức Phật xác định: **"Thân người do năm uẩn hợp thành."** Trong năm uẩn này Đức Phật không có xác định uẩn nào là Linh Hồn tồn tại vĩnh viễn cả. Vậy mà bác sĩ dám xác định Linh Hồn tồn tại vĩnh viễn. Có lẽ bác sĩ Brian L. Weiss hơn Đức Phật ư!

Theo Đức Phật đã dạy: "Tâm Linh không phải là Linh Hồn, vì Linh Hồn không có. Tâm Linh chỉ là Tưởng Uẩn hoạt động giao cảm mọi âm thanh sắc tướng của mọi người còn lưu lại trong không gian vũ trụ. Điều này với ý thức của con người không thể hiểu biết được, nên cho đó là Tâm Linh (Linh hồn)

Trưởng Lão THÍCH THÔNG LẠC

MỤC LỤC

Thư ngỏ	03
Lời nói đầu	07
Thế giới siêu hình không có	13
Nơi xuất phát thế giới siêu hình	19
Linh hồn là do tướng tri của con người còn sống	23
Sự khám phá bí ẩn của anh Nhã	27
Khám phá sự bí ẩn về cháu Bích Hằng	29
Chúng ta sẽ làm gì khi biết linh hồn không có.	35
Sự mâu nhiệm của bàn tay.	38
Sự bí ẩn của một trái tim	42
Khoa học tâm linh của con người.	42
Hoa mâu nhiệm vô ưu.	43
Nhà siêu ngoại cảm Vanga.	44
Cô gái có đôi bàn tay thần kỳ.	45
Chuyện có thật ở trường Trưng Vương	47
Hiện tượng người chết sao cơ thể còn nguyên vẹn...	48
Xin Thầy cho con hỏi	54
Một linh hồn nhiều thể xác	55
Một người đã chết sao còn ói máu tươi?	57
Đưa anh về lại quê nhà.	58
Về tài liệu: "Nói chuyện với người âm"	61

HẾT